

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 995 bis

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 13 octombrie 2022

SUMAR

Pagina

Anexa nr. 2 la Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 2.537/2022 pentru aprobarea Normelor tehnice privind regenerarea pădurilor și efectuarea controlului anual al regenerărilor și a Ghidului de bune practici privind regenerarea pădurilor și efectuarea controlului anual al regenerărilor	11–52
--	-------

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

pentru aprobarea Normelor tehnice privind regenerarea pădurilor și efectuarea controlului anual al regenerărilor și a Ghidului de bune practici privind regenerarea pădurilor și efectuarea controlului anual al regenerărilor*)

Având în vedere Referatul de aprobare nr. DGPSS 114.748 din 26.07.2022 al Direcției generale păduri și strategii în silvicultură,

în temeiul prevederilor art. 115 alin. (1) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele tehnice privind regenerarea pădurilor și efectuarea controlului anual al regenerărilor, prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Ghidul de bune practici privind regenerarea pădurilor și efectuarea controlului anual al regenerărilor, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului nr. 1.653/2000**) privind aprobarea Normelor tehnice pentru efectuarea controlului anual al regenerărilor, își încetează aplicabilitatea.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Tánczos Barna

București, 28 septembrie 2022.
Nr. 2.537.

*) Ordinul nr. 2.537/2022 a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 995 din 13 octombrie 2022 și este reprodus și în acest număr bis.

**) Ordinul ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului nr. 1.653/2000 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ANEXA Nr. 1

NORME TEHNICE

privind regenerarea pădurilor și efectuarea controlului anual al regenerărilor

Art. 1. — (1) Controlul anual al regenerărilor este o lucrare tehnică complexă prin care se determină starea regenerărilor și se stabilesc măsurile necesare pentru a asigura dezvoltarea normală a acestora, până la realizarea stării de masiv.

(2) Scopul controlului anual al regenerărilor este de a determina reușita regenerărilor și modul în care acestea s-au dezvoltat, precum și de a stabili lucrările care trebuie executate în continuare, în vederea realizării compoziției de regenerare și a compoziției țel prevăzute prin documentațiile tehnice.

(3) Obiectul controlului anual al regenerărilor îl constituie toate suprafețele regenerare pe cale naturală, mixtă sau artificială, care nu au realizat starea de masiv. Starea de masiv reprezintă momentul — anul — din care o regenerare se poate dezvolta independent, exemplarele componente realizând o desime la care acestea interacționează în creștere și dezvoltare, fără a mai necesita lucrări ulterioare de completare sau întreținere.

(4) Perioada de urmărire a regenerărilor prin controlul anual este cuprinsă între momentul — anul — declanșării acestora și momentul — anul — realizării stării de masiv. Procedura pentru efectuarea controlului anual al regenerărilor se poate aplica atât

în pădurile proprietate publică, cât și în pădurile proprietate privată.

Art. 2. — (1) Controlul regenerărilor se execută în fiecare an, în perioada 1 septembrie—31 decembrie, și are următoarele etape:

a) 1 septembrie—15 octombrie, faza de teren și centralizarea datelor la nivelul de bază al structurii organizatorice — ocol silvic, bază experimentală, persoane juridice, persoane fizice;

b) 15 octombrie—15 noiembrie, verificarea, centralizarea și analiza lucrărilor la nivelul superior al structurii organizatorice — direcție silvică și structurii silvice de rang superior, dacă aceasta este înființată;

c) 15 noiembrie—31 decembrie, depunerea și susținerea documentației la administratorii fondului forestier proprietate publică, respectiv la structurile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură pentru celelalte tipuri de proprietăți forestiere.

(2) Numărul de echipe necesar se determină în funcție de suprafața totală pe care se va efectua controlul anual al regenerărilor, astfel încât definitivarea lucrărilor de teren să nu

depășească data de 15 octombrie și să fie asigurată precizia necesară în preluarea și prelucrarea datelor.

(3) Echipele de teren constituite efectuează următoarele lucrări:

a) amplasează în teren suprafețele de control, pe suprafețele cu regenerarea naturală, artificială sau mixtă;

b) verifică și revizuiesc suprafețele de control amplasate la recepția tehnică a lucrărilor de împăduriri, în șantierele care s-au regenerat integral pe cale artificială sau mixtă;

c) inventariază puietii din suprafețele de control și completează fișele de teren;

d) controlează dacă lucrările executate pe parcursul anului sunt cele înscrise în documentațiile tehnice, în bonurile de lucru-recepție și în fișele de evidență a lucrărilor de regenerare;

e) propun lucrările necesare în continuare pentru regenerarea suprafeței respective pentru realizarea compoziției stabilite și atingerea stării de masiv în termenul planificat.

Art. 3. — Controlul anual al regenerărilor se execută, în funcție de natura și stadiul de dezvoltare al acestora, în două etape:

a) etapa I care are ca obiectiv numai suprafețele pe care se asigură regenerarea naturală a pădurilor gospodărite în regimul codrului, în perioada scursă de la declanșarea regenerării până la trecerea unui sezon de vegetație de la executarea tăierii definitive, în care semințișul se află sub adăpostul arboretului matern;

b) etapa a II-a care se execută în suprafețele care se regenerează în totalitate pe cale naturală, exceptând suprafețele pe care se aplică tratamentul tăierilor grădinarite, mixtă sau artificială, și începe după trecerea unui sezon de vegetație:

- (i) de la executarea tăierii definitive, în cazul regenerării naturale integrale;
- (ii) de la executarea completării regenerării naturale, pentru regenerarea mixtă;
- (iii) de la executarea împăduririlor, pentru regenerarea artificială.

Art. 4. — (1) În etapa I se urmărește modul în care evoluează semințișul natural, se stabilesc măsuri pentru aplicarea corectă a tăierilor de regenerare, natura lucrărilor de ajutorare necesare în vederea dirijării regenerărilor naturale în direcția dorită, precum și momentul înlăturării complete a arboretului matern.

(2) Culegerea datelor de teren se face pe baza suprafețelor de control amplasate conform prevederilor din anexa nr. 1.

(3) Prin *semințiș* se înțelege exemplarele sau grupele de semințiș care corespund scopului urmărit pentru regenerarea arboretului, aparținând speciilor din compoziția de regenerare, viguroase, sănătoase, fără răni sau cicatrici, bine conformate, indiferent de vârsta sau înălțimea pe care o au, capabile să se integreze în viitorul arboret.

(4) Semințiș neutilizabil se consideră cel format din exemplarele vătămate, rău conformate, închircite, cu coroane tabulare sau sub formă de umbrelă, sau cu alte defecte și caracteristici care nu corespund scopului urmărit, precum și semințișul alcătuit din specii care nu corespund compoziției de regenerare.

Art. 5. — (1) În etapa a II-a a controlului anual al regenerărilor obiectivul principal constă în inventarierea puietilor viabili rezultați prin regenerare naturală din speciile care fac parte din compoziția de regenerare, viguroși, sănătoși, fără răni sau cicatrici, bine conformați, inclusiv exemplarele care se pot reface prin lucrări silviculturale, capabili să formeze viitorul arboret, precum și cei din regenerare artificială.

(2) Forma, amplasarea și materializarea pe teren a suprafețelor de control sunt prezentate în anexa nr. 1. Obiectivul secundar al acestei etape constă în stabilirea lucrărilor care trebuie executate în vederea realizării stării de masiv la termenele fixate pentru fiecare suprafață regenerată.

(3) Reușita regenerărilor se stabilește separat pentru regenerarea naturală și pentru cea artificială.

(4) Pentru înscrierea corectă a reușitei regenerărilor se menționează următoarele:

a) în cazul regenerărilor naturale care nu întrunesc pe întreaga suprafață numărul minim de puietii la hectar din speciile prevăzute în compozițiile țel, din sămânță, drajoni sau lăstari, stabilit pentru categoria „bună”, potrivit anexei nr. 2A, se iau în considerare și se raportează la reușita bună numai suprafețele care se încadrează în această categorie. Diferența va fi raportată la categoria regenerări artificiale, potrivit anexei nr. 2B;

b) determinarea reușitei regenerării naturale rezultate din tăierile în crâng se face în funcție de numărul de lăstari/drajoni la hectar, iar la tăierile în scaun, în funcție de numărul minim de scaune viabile la hectar, potrivit anexei nr. 2A;

c) reușita regenerărilor artificiale se determină prin raportare atât la numărul total de puietii plantați, cât și la numărul total de puietii plantați din speciile principale de bază și de amestec, potrivit anexei nr. 2B.

(5) În funcție de numărul de puietii viabili la hectar, reușita regenerărilor artificiale se stabilește pentru terenurile normale, terenurile degradate și terenuri cu condiții extreme, luând în considerare următoarele elemente:

a) favorabilitatea condițiilor climatice din două grupe de etaje și zone bioclimatice — regiunea montană — premontană și de dealuri; regiunea de silvostepă de deal și de câmpie —, din zonele ocupate de dunele continentale și fluviomarine și din zonele de luncă, determinate de condițiile staționale corespunzătoare grupelor ecologice incluse și procentele de reușită stabilite în mod diferențiat pentru aceste condiții, în cazul terenurilor normale din cea mai mare parte a fondului forestier și pentru terenurile destinate perdelelor forestiere de protecție;

b) favorabilitatea condițiilor de mediu determinate de tipul degradării și procentele de reușită stabilite în mod diferențiat pentru tipurile de degradare existente, în cazul terenurilor degradate din fondul forestier;

c) caracterul limitativ al unor condiții de mediu, existente în cazul terenurilor cu condiții extreme din fondul forestier, și procentele de reușită stabilite în mod diferențiat pentru stațiunile extreme identificate în cazul celor trei categorii în care se încadrează și terenurile normale.

(6) Reușita este condiționată de volumul pierderilor ce se înregistrează cu ocazia inventarierii puietilor la controlul anual al regenerărilor. Se consideră pierderi puietii dispăruți pentru care există urme evidente că au fost plantați, puietii uscați din diverse cauze, precum și puietii vătămați, zdrelțiți, răniți, roși parțial sau total de vânat, tufăriți, atacați de ciuperci sau alți dăunători care nu mai pot fi readuși în stare normală de vegetație prin măsuri silviculturale și care trebuie să fie înlocuiți, nemaiputând contribui la realizarea compoziției de regenerare.

(7) Pierderile pot fi uniforme răspândite sau grupate. Prin pierdere grupată se înțelege lipsa în același loc a cel puțin 4 puietii pentru toate schemele sau desimile de plantare, cu excepțiile următoare:

a) răchitării, la care lipsa butașilor viabili trebuie să fie pe o lungime de cel puțin 1 m;

b) plantații executate la scheme mari — nuc, plop, salcie —, la care pierderea nu trebuie să fie mai mare de un puiet;

c) în regenerări naturale, în care suprafața goală, fără semințis viabil, depășește minimum 4 puieti conform unei scheme de regenerare artificială aplicată la specia respectivă.

(8) În situația în care pierderile de puieti sunt mari, reușita culturilor fiind sub 20%, se consideră că pierderea este totală. În acest caz se prevede refacerea integrală a lucrării respective.

(9) După cauze, pierderile se grupează astfel: pierderi tehnologice și pierderi accidentale. Pierderile tehnologice reprezintă pierderile care se înregistrează în perioada de până la realizarea stării de masiv, fiind generate de interacțiunea dintre puieti și mediu (șocul de transplantare), prin care se elimină exemplarele care sunt mai puțin adaptate. Pierderile accidentale sunt acele pierderi care se înregistrează peste cele tehnologice, acestea fiind cauzate de factori obiectivi sau subiectivi.

(10) Primăvara, în termen de 30 de zile de la încetarea lucrărilor de plantare, se întocmește procesul-verbal pentru stabilirea procentului de prindere în plantațiile realizate și/sau refăcute în toamna anului anterior sau primăvara anului curent, proces-verbal care va contribui la încadrarea cât mai corectă a pierderilor de puieti în cele două categorii: tehnologice sau accidentale. În baza situației din teren se prevăd lucrările necesare care să asigure realizarea stării de masiv până cel târziu la termenul stabilit: completarea și refacerea pierderilor, revizuire, mobilizări de sol, descopleșiri, recepări, răirea puietilor, curățări.

(11) Completările se prevăd ca obligatorii în cazul pierderilor grupate, indiferent de reușita regenerării și de anul când apar aceste pierderi, până la realizarea stării de masiv. La realizarea completărilor se vor utiliza numai puieti corespunzători, bine dezvoltați, care să poată ajunge la starea de masiv în cel mai scurt timp, odată cu puietii plantați inițial. Completările se prevăd obligatoriu în primii doi ani de la plantare, numai în cazul când reușita este sub cea prevăzută în anexa nr. 2B. Aceste completări vor trebui să asigure în momentul închiderii stării de masiv o reușită bună, avându-se în vedere următoarele:

a) speciile care se introduc în culturile respective prin completări vor trebui să asigure proporțiile stabilite prin compozițiile de regenerare;

b) lucrările de întreținere care se propun vor reprezenta o estimare a necesităților reale, în funcție de încadrarea bioclimatică a culturii și de experiența locală privind natura și frecvența acestor lucrări.

(12) În regenerările artificiale cu reușită nesatisfăcătoare, stabilită prin raportare atât la numărul total de puieti plantați, cât și la numărul total de puieti plantați din speciile principale de bază și amestec, se vor face completări cu numărul necesar de puieti pentru realizarea unei reușite bune.

(13) Starea de masiv pentru regenerările naturale se consideră realizată în următoarele situații:

a) la foioase: când coroanele puietilor se ating în proporție de minimum 80%;

b) la rășinoase: când înălțimea puietilor este de 1,0—1,20 m în stațiuni normale și de 0,6—0,7 m în stațiuni extreme.

(14) Starea de masiv pentru regenerările artificiale se consideră realizată în următoarele situații:

a) la foioase: când coroanele puietilor se ating, pe rând sau în grupe, în proporție de cel puțin 80%, iar pentru plopi e.a. și nuc, când diametrul la 1,30 m este de minimum 8 cm;

b) la rășinoase: când înălțimea puietilor este de 1,2—1,4 m în stațiuni normale și de 0,6—0,8 m în stațiuni extreme și terenuri degradate.

(15) Starea de masiv se declară în momentul în care aceasta se realizează pe întreaga suprafață a regenerării analizate. În cazul unor goluri neregenerate mai mari de 2.500 mp, acestea pot fi separate de restul suprafeței regenerate, cu starea de masiv realizată, dacă pierderile se datorează unor condiții staționale diferite de restul suprafeței regenerate și vor fi din categoria de folosință corespunzătoare.

Art. 6. — (1) Datele de teren culese și prelucrate pentru fiecare suprafață supusă controlului anual al regenerărilor se înregistrează în centralizatorul lucrărilor de control anual al regenerărilor. În cazul fondului forestier de stat administrat de administratorii prevăzuți de lege, precum și în cazul celui administrat/pentru care sunt asigurate servicii silvice de către ocoale silvice de regim, se numește o comisie de verificare a lucrărilor de control anual al regenerărilor care analizează și verifică:

a) cel puțin 20% din numărul suprafețelor de control, sub aspectul amplasării și delimitării lor corecte;

b) prin sondaj, realitatea datelor culese din suprafețele de control;

c) necesitatea lucrărilor executate în anul când se efectuează controlul anual, calitatea execuției și perioada realizării lor;

d) eficacitatea lucrărilor executate, sub aspect tehnic și economic;

e) temeinicia cauzelor prin care se justifică pierderile înregistrate în suprafețele supuse controlului și corectitudinea estimării acestor pagube;

f) dacă pierderile înregistrate la controlul anterior au fost refăcute, precum și dacă eventualele ieșiri din fondul forestier sunt legale.

(2) La terminarea lucrărilor de inventariere comisia de verificare a controlului anual va prezenta următoarele:

a) aprecieri asupra desfășurării controlului anual (respectarea îndrumărilor tehnice privind constituirea echipelor de control, numărul și mărimea suprafețelor de control și procentul acestora din suprafața regenerată, modul de verificare pe teren a lucrărilor de control anual etc.);

b) realizarea și eficacitatea completărilor, refacerilor și lucrărilor de întreținere propuse la controlul anterior;

c) calitatea regenerărilor executate, respectiv calitatea materialului de plantat folosit, calitatea lucrărilor executate, respectarea prevederilor documentațiilor tehnice privind realizarea compoziției de regenerare, modul de dezvoltare și starea fitosanitară;

d) aprecieri asupra pierderilor înregistrate peste limitele tehnologice, cauzele, justificările și modalitățile de recuperare a pagubelor;

e) concluzii și recomandări propuse, necesitatea aplicării acestora;

f) regenerările care au realizat starea de masiv;

g) regenerările care nu au realizat starea de masiv la termenul stabilit, însoțite de justificări și măsuri pentru remedierea cauzelor;

h) justificarea scoaterii din evidența controlului anual al regenerărilor a suprafețelor regenerate;

i) procesul-verbal întocmit.

C R I T E R I I**de stabilire și amplasare a suprafețelor de control la lucrările de regenerări (naturale, mixte și artificiale)**

Art. 1. — (1) Stabilirea situației regenerărilor, a calității și cantității lucrărilor executate, precum și a celor ce trebuie efectuate în continuare se face anual pe baza unor analize tehnice. Pentru culegerea datelor de teren se utilizează suprafețe de control care se amplasează și delimitează după cum urmează:

— în suprafețele cu regenerare naturală sub adăpost (numai pentru arbori intrate în clasa de regenerare, exploatabile) se folosesc suprafețe de control de formă dreptunghiulară de 5 mp — 5 m x 1 m — sau circulară — $R = 1,26$ m, numărul acestora fiind de:

- (i) 10 pe hectar, în cazul suprafețelor aflate în control sub 3 ha;
- (ii) 5 pe hectar, în cazul suprafețelor aflate în control între 3 și 10 ha;
- (iii) 2 pe hectar, în cazul suprafețelor aflate în control peste 10 ha.

(2) Materializarea suprafețelor de control pe teren, prin țărui și cu numere de ordine, este obligatorie numai pentru perioada executării și verificării lucrărilor de control anual din anul respectiv.

(3) În cazul în care pe anumite suprafețe se înregistrează starea de masiv cu specii principale corespunzătoare compoziției de regenerare stabilite de amenajament, atunci aceste suprafețe se exclud din procesul controlului anual. Ele se trec în fișe ca regenerate. În cazul în care nu sunt îndeplinite aceste două condiții, starea de masiv și participarea speciilor principale din compoziția de regenerare, suprafețele vor fi menținute în procesul de control al regenerării, etapa I.

Art. 2. — (1) În regenerările din etapa a II-a realizate pe toată suprafața parchetului, în urma tăierilor definitive, indiferent pe

ce cale sunt obținute, inițial, mixtă sau artificială, se vor utiliza suprafețe de control care, însumate, să reprezinte:

- a) 8% din suprafața culturii aflată în control, pentru suprafețe sub 5 ha;
- b) 4% din suprafața culturii aflată în control, pentru suprafețe cuprinse între 5 și 10 ha;
- c) 2% din suprafața culturii aflată în control, pentru suprafețe peste 10 ha.

(2) Forma acestor suprafețe de control va fi regulată, cerc, pătrat sau dreptunghi. Dimensiunile unei asemenea suprafețe vor diferi în funcție de panta terenului și de mărimea suprafeței regenerate aflate în control. Într-o suprafață regenerată se vor amplasa numai suprafețe de control de același tip, ca formă și mărime.

(3) În funcție de suprafața regenerării se vor utiliza următoarele mărimi ale suprafețelor de control:

- a) suprafețele sub 0,25 ha se vor inventaria integral;
- b) 100 m² pentru suprafețe ale regenerării mai mici de 5 ha;
- c) 100 sau 200 m² pentru suprafețe ale regenerării mai mari de 5 ha.

(4) Suprafețele de control se mențin permanent în amplasamentul inițial, până la realizarea stării de masiv, fiind necesar ca acestea să fie materializate pe teren prin borne și țărui.

(5) La plantațiile cu aceeași specie, executate la scheme mari — plop e.a., salcie, nuc, precum și la răchită, suprafețele de control se pot constitui din rânduri întregi sau părți de rând, distribuite uniform, materializarea făcându-se prin borne la capătul rândurilor.

(6) Suprafețele de control se amplasează în teren la data încheierii acțiunii de împădurire, utilizându-se și la recepția tehnică a lucrărilor, pentru regenerările realizate pe cale artificială și mixte, sau la data executării controlului anual, în cazul suprafețelor regenerate natural.

C R I T E R I I**pentru stabilirea reușitei regenerărilor****PENTRU REGENERĂRI NATURALE**

Nr. crt.	Specificări	Reușita regenerărilor naturale după numărul minim de puiți (mii buc.) din speciile principale de bază și de amestec existent la hectar		
		1 an	2—4 ani	La realizarea stării de masiv
0	1	Bună	Bună	
1.	Tăieri în arborete de rășinoase, de fag și de amestec	2	3	4
2.	Tăieri în arborete de cvercinee, de alte specii foioase și de amestec	10—15	10—15	10
3.	Tăieri de conservare	10—15	10—15	10
4.	Tăieri în regim de crâng — salcâm*)	12—14	10—11	10
5.	Tăieri în reșișuri	10—20	10—15	10

A.1. PENTRU TĂIERILE ÎN SCAUN LA ZĂVOAIE

Tăieri în scaun la zăvoaie**)	Reușita regenerării naturale (nr. minim scaune viabile/ha)	
	Bună	
	peste 450	

*) La fiecare cioată se vor inventaria numai 2 lăstari, indiferent de numărul acestora.

**) Se vor lua în considerare numai scaunele care au minimum 5 lăstari.

B. PENTRU REGENERĂRILE ARTIFICIALE**B.1. PENTRU ÎMPĂDURIRILE ÎN TERENURI NORMALE DIN FOND FORESTIER****B.1.1. REGIUNEA MONTANĂ ȘI PREMONTANĂ ȘI REGIUNEA DE DEALURI**

Etajul molidișurilor (FM3 II-I), amestecurilor de fag cu rășinoase (FM2),

făgetelor montane (FM1) și al făgetelor premontane (FD4), etajul complexurilor de făgete și gorunete (FD3),

al cvercetelor pure și în amestec (FD1 și FD2), grupele ecologice GE6—GE12, GE8A, GE14A, GE15—GE23, GE25—GE30, GE33A, GE34B, GE35—GE42, GE45—GE49, GE55—GE58, GE60—GE61, GE63, GE65—GE66

Reușita regenerării pe total (%)	Reușita regenerării pentru speciile principale de bază și amestec (%)	Cuantumul pierderilor tehnologice admise (din nr. de puiți inițial plantați) (%)	Reușita regenerării peste care nu se fac completări (%)	Reușita regenerării (calificativ)
1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥ 75	≥ 75	25	95	bună
< 75	< 75			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥ 85	≥ 85	15	95	bună
< 85	< 85			nesatisfăcătoare

B.1.2. REGIUNEA DE DEAL — SILVOSTEPĂ (SsD), REGIUNEA DE CÂMPIE

ZONA FORESTIERĂ DE CÂMPIE (FC) și SILVOSTEPA DE CÂMPIE (SsC)

Grupele ecologice GE68, GE70—GE76, GE75A, GE76A, GE78—GE86, GE82A, GE88—GE91

1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥ 70	≥ 70	30	85	bună
< 70	< 70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥ 75	≥ 75	25	85	bună
< 75	< 75			nesatisfăcătoare

B.1.3. DUNE CONTINENTALE ȘI FLUVIOMARINE,

Grupele ecologice GE92—GE96

1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥ 70	≥ 70	30	90	bună
< 70	< 70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥ 80	≥ 80	20	90	bună
< 80	< 80			nesatisfăcătoare

B.1.4. LUNCA ȘI DELTA DUNĂRII ȘI LUNCILE INTERIOARE MARI

Grupele ecologice GE97—GE100, GE100A, GE107A, GE102—GE114

1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥ 80	≥ 80	20	100	bună
< 80	< 80			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥ 85	≥ 85	15	100	bună
< 85	< 85			nesatisfăcătoare

B.1.5. SUPRAFEȚELE BUTĂȘITE CU RĂCHITĂ (numai pentru anul I)

Cuantumul pierderilor tehnologice admise	Reușita regenerărilor peste care nu se fac completări
15	95

B.2. PENTRU ÎMPĂDURIRI ÎN TERENURI DEGRADATE

(Din fond forestier sau preluate din sectorul agricol)

B.2.1. TERENURI ERODATE DE APĂ ȘI RAVENATE

Grupele staționale GS1—GS38

Reușita regenerării pe total (%)	Reușita regenerării pentru speciile principale de bază și amestec (%)	Cuantumul pierderilor tehnologice admise (din nr. de puiți inițial plantați) (%)	Reușita regenerării peste care nu se fac completări (%)	Reușita regenerării (calificativ)
1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥ 70	≥ 70	30	95	bună
< 70	< 70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥ 80	≥ 80	20	90	bună
< 80	< 80			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul III				
≥ 80	≥ 80	20	85	bună
< 80	< 80			nesatisfăcătoare

B.2.2. DEPOZITE NATURALE DE MATERIALE DEPLASATE (DEPOZITE ALUVIALE, GROHOTIȘURI)

Grupele staționale GS39—GS47

1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥ 70	≥ 70	30	90	bună
< 70	< 70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥ 80	≥ 80	20	85	bună
< 80	< 80			nesatisfăcătoare

B.2.3. TERENURI FUGITIVE AFECTATE DE ALUNECĂRI SAU CURGERI DE NOROI

Grupele staționale GS48—GS63

1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥ 70	≥ 70	30	95	bună
< 70	< 70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥ 80	≥ 80	20	90	bună
< 80	< 80			nesatisfăcătoare

B.2.4. TERENURI CU EROZIUNE EOLIANĂ
Grupele staționale GS64—GS81

1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥ 70	≥ 70	30	95	bună
< 70	< 70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥ 70	≥ 70	30	90	bună
< 70	< 70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul III				
≥ 75	≥ 75	25	85	bună
< 75	< 75			nesatisfăcătoare

B.2.5. TERENURI SĂRĂTURATE
Grupele staționale GS82—GS87

1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥ 70	≥ 70	30	95	bună
< 70	< 70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥ 70	≥ 70	30	90	bună
< 70	< 70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul III				
≥ 75	≥ 75	25	85	bună
< 75	< 75			nesatisfăcătoare

B.2.6. TERENURI CU EXCES DE APĂ
Grupele staționale GS88—GS113

1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥ 70	≥ 70	30	90	bună
< 70	< 70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥ 70	≥ 70	30	85	bună
< 70	< 70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul III (stepă și silvostepă)				
≥ 70	≥ 70	30	85	bună
< 70	< 70			nesatisfăcătoare

B.2.7. TERENURI DEGRADATE ANTROPIC (HALDATE, DECOPERTATE, TALUZATE ȘI CU SOLURI DERANJATE SAU DESFUNDATE)
Grupele staționale GS114—GS143

1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥ 70	≥ 70	30	95	bună
< 70	< 70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥ 70	≥ 70	30	90	bună
< 70	< 70			nesatisfăcătoare

NOTĂ:

Pentru terenurile degradate cuantumul pierderilor tehnologice admise și reușita regenerării peste care nu se fac completări au fost stabilite pe baza rezultatelor obținute de către colectivele specializate în acest domeniu.

B.3. PENTRU ÎMPĂDURIRILE ÎN STAȚIUNI EXTREME

Prin stațiuni extreme se înțeleg cele în care unul sau mai mulți factori staționali (mai ales de natură edafică) sunt limitativi (săruri, lipsă sau exces de umiditate, nisipuri necoezive, soluri cu conținut mare de pietrișuri, soluri cu eroziune de suprafață și în adâncime pe cel puțin 50% din suprafață, terenuri în alunecare, puternic fragmentate, stâncării, prundișuri grosiere, scheletice sau superficiale, care au un volum fiziologic redus, pante mari, insolații etc.).

Încadrarea terenurilor în categoria „stațiuni extreme” este confirmată de direcția silvică și se evidențiază în documentația tehnico-economică întocmită pentru executarea lucrărilor de împăduriri.

B.3.1. REGIUNEA MONTANĂ**Etajul subalpin (FSa+FM3 III), grupele ecologice GE1—GE5**

Reușita puietilor pe total (%)	Reușita puietilor din speciile principale de bază și amestec (%)	Cuantumul pierderilor tehnologice admise (din nr. de puieti inițial plantați) (%)	Reușita regenerării peste care nu se fac completări (%)	Reușita împăduririlor
1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥ 70	≥ 70	30	85	bună
< 70	< 70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥ 75	≥ 75	25	85	bună
< 75	< 75			nesatisfăcătoare

B.3.2. REGIUNEA MONTANĂ ȘI PREMONTANĂ ȘI REGIUNEA DE DEALURI

Etajul molidișurilor (FM3 II-I), amestecurilor de fag cu rășinoase (FM2), făgetelor montane (FM1) și al făgetelor premontane (FD4), etajul complexurilor de făgete și gorunete (FD3), al cvercetelor pure și în amestec (FD1 și FD2), grupele ecologice GE13—GE14, GE14B, GE24, GE30A, GE31—GE34, GE34A, GE43—GE44, GE50—GE54, GE59, GE62, GE64

1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥ 75	≥ 75	25	85	bună
< 75	< 75			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥ 80	≥ 80	20	85	bună
< 80	< 80			nesatisfăcătoare

B.3.3. REGIUNEA DE DEAL — SILVOSTEPĂ (SsD), REGIUNEA DE CÂMPIE

ZONA FORESTIERĂ DE CÂMPIE (FC) și SILVOSTEPA DE CÂMPIE (SsC)

Grupele ecologice GE67, GE69, GE76B, GE77, GE87

1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥ 70	≥ 70	30	85	bună
< 70	< 70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥ 70	≥ 70	30	85	bună
< 70	< 70			nesatisfăcătoare

B.3.4. LUNCA ȘI DELTA DUNĂRII ȘI LUNCILE INTERIOARE MARI

Grupele ecologice GE101, GE107B, GE114A

1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥ 70	≥ 70	30	100	bună
< 70	< 70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥ 70	≥ 70	30	100	bună
< 70	< 70			nesatisfăcătoare

B.3.5. SUPRAFEȚELE BUTĂȘITE CU RĂCHITĂ (numai pentru anul I)

Cuantumul pierderilor tehnologice admise	Reușita regenerărilor peste care nu se fac completări
15	95

NOTĂ:

Pentru anii următori (începând cu anul al III-lea după plantare, respectiv anul al IV-lea după plantare în cazul terenurilor degradate) pierderile tehnologice se pot majora cu câte 2% pentru fiecare an, cu condiția ca până la închiderea stării de masiv majorările cumulate să nu depășească 10%, să nu fie grupate și să nu fie necesare lucrări de completări.

ANEXA Nr. 2

**GHIDUL DE BUNE PRACTICI PRIVIND REGENERAREA PĂDURILOR
SI EFECTUAREA CONTROLULUI ANUAL AL REGENERĂRILOR**

1. SCOPUL ȘI OBIECTUL CONTROLULUI ANUAL AL REGENERĂRILOR

Controlul anual al regenerărilor este o lucrare tehnică complexă prin care se determină starea regenerărilor și se stabilesc măsurile necesare pentru a asigura dezvoltarea normală a acestora, până la realizarea stării de masiv.

Scopul acestei activități este acela de a determina reușita regenerărilor și modul în care acestea s-au dezvoltat, precum și de a stabili lucrările care trebuie executate în continuare, în vederea realizării compoziției de regenerare și a compoziției țel prevăzute prin documentațiile tehnice.

Obiectul controlului anual al regenerărilor îl constituie toate suprafețele regenerare pe cale naturală, mixtă sau artificială, care nu au realizat starea de masiv.

Starea de masiv reprezintă momentul (anul) din care o regenerare se poate dezvolta independent, exemplarele componente realizând o desime la care acestea interacționează în creștere și dezvoltare, fără a mai necesita lucrări ulterioare de completare sau întreținere.

Perioada de urmărire a regenerărilor prin controlul anual este cuprinsă între momentul (anul) declanșării acestora și momentul (anul) realizării stării de masiv. Ghidul privind regenerarea pădurilor și efectuarea controlului anual al regenerărilor se poate aplica atât în pădurile proprietate de stat, cât și în pădurile proprietate privată (aparținând unor persoane fizice și/sau juridice).

2. ORGANIZAREA EXECUTĂRII LUCRĂRILOR DE CONTROL ANUAL

Controlul regenerărilor se execută în fiecare an, în perioada 1 septembrie – 31 decembrie, și are următoarele etape:

- 1 septembrie-15 octombrie, faza de teren și centralizarea datelor la nivelul de bază al structurii organizatorice (ocol silvic, bază experimentală, persoane juridice, persoane fizice);
- 15 octombrie-15 noiembrie, verificarea, centralizarea și analiza lucrărilor la nivelul superior al structurii organizatorice (direcție silvică, alte structuri silvice de nivel superior de organizare ș.a.);
- 15 noiembrie-31 decembrie, depunerea și susținerea documentației la Regia Națională a Pădurilor – Romsilva, respectiv la instituțiile publice teritoriale aflate în subordinea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură (pentru pădurile care nu se află în administrarea RNP).

Faza de teren și centralizarea datelor se execută de către echipe de cadre tehnice cu pregătire și experiență în domeniul silvic, în prezența gestionarului suprafeței regenerare.

Numărul de echipe necesar se determină în funcție de suprafața totală pe care se va efectua controlul anual al regenerărilor, astfel încât definitivarea lucrărilor de teren să nu depășească data de 15 octombrie și să fie asigurată precizia necesară în preluarea și prelucrarea datelor.

Echipele constituite efectuează următoarele lucrări:

-amplasează în teren suprafețele de control, pe suprafețele cu regenerare naturală, artificială sau mixtă, conform criteriilor din anexa nr. 1;

-verifică și revizuiesc suprafețele de control amplasate la recepția tehnică a lucrărilor de împăduriri, în șantierelor care s-au regenerat integral pe cale artificială sau mixtă;

- inventariază puietii din suprafețele de control și completează fișele de teren, conform precizărilor din anexa nr. 2;

- controlează dacă lucrările executate pe parcursul anului sunt cele înscrise în documentațiile tehnice, în bonurile de lucru-recepție și în fișele de evidență a lucrărilor de regenerare;

- propun lucrările necesare în continuare pentru regenerarea suprafeței respective pentru realizarea compoziției stabilite și atingerea stării de masiv în termenul planificat.

În cadrul structurilor organizatorice de bază (ocol silvic de stat, ocol silvic de regim, bază experimentală etc.), lucrările de control anual al regenerărilor se efectuează de echipe numite prin ordin al șefului structurii organizatorice de bază și sunt formate de regulă din minimum trei persoane:

- șeful de district al districtului în care se desfășoară controlul (șef de echipă);

- pădurarul titular al cantonului controlat;

- un pădurar dintr-un canton alăturat.

Pentru etapa de verificare, în cazul fondului forestier administrat/ în pază/ servicii silvice prin structuri silvice publice sau private (altele decât ocoalele silvice de stat din subordinea Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva) se constituie o comisie de verificare la nivelul structurii silvice de bază, cu următoarea componență:

- inginerul responsabil de activitatea de protecție și paza pădurilor;

- inginerul responsabil de cultura și refacerea pădurilor;

- contabilul șef al ocolului silvic.

Unde există structuri silvice de nivel superior de organizare, ce au în subordine structuri organizatorice de bază, modul de organizare al etapei de verificare a lucrărilor de control anual se adaptează conform precizărilor făcute pentru unitățile și subunitățile Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva.

În cazul fondului forestier administrat/ în pază/ servicii silvice prin subunitățile din subordinea Regiei Naționale a Pădurilor -Romsilva, în vederea desfășurării controlului anual al regenerărilor, directorul direcției silvice numește prin decizie, pînă la data de 1 septembrie, următoarele comisii:

- Comisia de verificare constituită la nivelul direcției silvice, cu următoarea componență:

- directorul tehnic al direcției silvice/ șef birou tehnic din cadrul direcției silvice - președinte;

- directorul economic al direcției silvice;

- inginerul responsabil de activitatea de protecție și paza pădurilor;

- inginerul responsabil de activitatea de cultura și refacerea pădurilor;

- inginerul responsabil de activitatea de fond forestier.

- Comisia de verificare la nivel de ocol silvic, cu următoarea componență:

- delegatul direcției silvice - președintele comisiei;

- șeful ocolului silvic;

- contabilul șef al ocolului silvic;

- responsabilul cu activitatea de cultura și refacerea pădurilor/ activitatea de fond forestier.

3. EFECTUAREA CONTROLULUI ANUAL

Controlul anual al regenerărilor se execută, în funcție de natura și stadiul de dezvoltare al acestora, în două etape:

Etapa I are ca obiectiv numai suprafețele pe care se asigură regenerarea naturală a pădurilor gospodărite în regimul codrului, în perioada scursă de la declanșarea regenerării până la trecerea unui sezon de vegetație de la executarea tăierii definitive, în care semințișul se află sub adăpostul arboretului matern.

Etapa II se execută în suprafețele care se regenerează în totalitate pe cale naturală (exceptând suprafețele pe care se aplică tratamentul tăierilor grădinarite), mixtă sau artificială, și începe după trecerea unui sezon de vegetație :

- de la executarea tăierii definitive, în cazul regenerării naturale integrale;
- de la executarea completării regenerării naturale, pentru regenerarea mixtă;
- de la executarea împăduririlor, pentru regenerarea artificială.

3.1. Controlul anual al regenerărilor - etapa I

În această etapă se urmărește modul în care evoluează semințișul natural, se stabilesc măsuri pentru aplicarea corectă a tăierilor de regenerare, natura lucrărilor de ajutorare necesare în vederea dirijării regenerărilor naturale în direcția dorită, precum și momentul înlăturării complete a arboretului matern.

Pentru includerea corectă a tuturor suprafețelor în etapa I, se precizează că instalarea semințișului natural valoros se realizează, de regulă, în anul de după executarea primei tăieri de regenerare și, în acest caz, suprafața ocupată de semințișul utilizabil va determina momentul următoarei tăieri. Sunt însă și situații în care regenerarea naturală utilizabilă se poate declanșa anterior primei tăieri de regenerare, din diverse cauze (uscare, doborâturi de vânt etc.), în acest caz rezultatele controlului din această etapă stau la baza stabilirii momentului optim și al tipului de tăiere de regenerare care trebuie adoptat.

Culegerea datelor de teren se face pe baza suprafețelor de control amplasate conform prevederilor din anexa nr.1. Modul de completare a fișei de teren este prezentat în anexa nr. 2.

La stabilirea semințișului instalat se ia în considerare numai cel alcătuit din speciile prevăzute în compoziția de regenerare.

Prin *semințiș* se înțeleg exemplarele sau grupele de semințiș care corespund scopului urmărit pentru regenerarea arboretului, aparținând speciilor din compoziția de regenerare, viguroase, sănătoase, fără răni sau cicatrici, bine conformate, indiferent de vârsta sau înălțimea pe care o au, capabile să se integreze în viitorul arboret.

Semințiș neutilizabil se consideră cel format din exemplarele vătămate, rău conformate (închircite, cu coroane tabulare sau sub formă de umbrelă ș.a.) sau cu alte defecte și caracteristici care nu corespund scopului urmărit, precum și semințișul alcătuit din specii care nu corespund compoziției de regenerare.

Determinarea suprafețelor regenerate în urma aplicării tăierilor de transformare spre tratamentul codrului grădinarit sau cvasigrădinarit și în urma aplicării tratamentelor tăierilor progresive, succesive (inclusiv la margine de masiv) și de conservare, se va face anual prin inventarierea suprafeței efective a nucleelor, punctelor sau ochiurilor de regenerare, a zonelor

de lărgire a acestora, a celor de racordare și a suprafeței regenerare în urma tăierilor succesive, pe care s-a instalat semințișul utilizabil.

Suprafețele care intră în regenerare în urma executării tăierilor grădinarite reprezintă o situație aparte. În acest caz suprafețele de control se stabilesc la nivelul de 8% din suprafața totală a cuponului, amplasate schematic conform prevederilor din anexa nr. 1, și controlul se efectuează în ele în perioada care începe după trecerea unui sezon de vegetație de la executarea intervenției și durează până la revenirea cu o nouă tăiere (10 ani). Suprafețele de control se amplasează în porțiunile în care s-au instalat puieti din specii corespunzătoare compoziției țel.

Din suprafețele care fac obiectul controlului din etapa I în cazul tratamentului tăierilor grădinarite, se înregistrează în evidențe, ca realizări la regenerări naturale, următoarele:

-Suprafața buchetelor, grupelor și pâlcurilor de arbori aflate în stadii mai mari decât cel de semințiș, care pot participa la realizarea structurii grădinarite. Înregistrarea acestora se face o singură dată, în anul în care aceasta se identifică prin efectuarea controlului anual

-Suprafața care a făcut obiectul controlului - etapa I, în momentul în care se revine cu o nouă tăiere în cadrul cuponului respectiv (după 10 ani). Se înregistrează ca regenerată maxim 8% din suprafața totală a cuponului

Reușita regenerărilor se stabilește conform precizărilor din anexa nr. 3.

3.2. Controlul anual al regenerărilor - etapa a II-a

În această etapă a controlului obiectivul principal constă în inventarierea puietilor viabili rezultați prin regenerare naturală din speciile care fac parte din compoziția de regenerare, viguroși, sănătoși, fără răni sau cicatrici, bine conformați (inclusiv exemplarele care se pot reface prin lucrări silviculturale), capabili să formeze viitorul arboret, precum și cei din regenerare artificială, conform prevederilor din anexa nr. 2. Forma, amplasarea și materializarea pe teren a suprafețelor de control, se prezintă în anexa nr. 1. Obiectivul secundar al acestei etape constă în stabilirea lucrărilor care trebuie executate în vederea realizării stării de masiv la termenele fixate pentru fiecare suprafață regenerată.

Reușita regenerărilor se stabilește conform precizărilor din anexa nr. 3, separat pentru regenerarea naturală și pentru cea artificială.

Pentru înscrierea corectă a reușitei, se menționează următoarele:

-în cazul regenerărilor naturale care nu întrunesc pe întreaga suprafață numărul minim de puieti la hectar din speciile prevăzute în compozițiile țel (din sămânță, drajoni sau lăstari) stabilit pentru categoria „bună“ (în anexa nr. 3A), se iau în considerare și se raportează la reușita bună, numai suprafețele care se încadrează în această categorie. Diferența va fi raportată la categoria regenerări artificiale (conform anexei nr. 3B);

-determinarea reușitei regenerării naturale rezultată din tăierile în crâng, se face în funcție de numărul de lăstari (drajoni) la hectar, iar la tăierile în scaun, în funcție de numărul minim de scaune viabile la hectar (conform anexei nr. 3A);

-reușita regenerărilor artificiale se determină prin raportare atât la numărul total de puieti plantați, cât și la numărul total de puieti plantați din speciile principale de bază și de amestec (conform anexei nr. 3B).

În funcție de numărul de puieti viabili la hectar, reușita regenerărilor artificiale se stabilește pentru terenurile normale, terenurile degradate și terenuri cu condiții extreme, luând în considerare următoarele elemente:

-favorabilitatea condițiilor climatice din două grupe de etaje și zone bioclimatice (regiunea montană-premontană și de dealuri; regiunea de silvostepă de deal și de câmpie), din zonele ocupate de dunele continentale și fluviomarine și din zonele de luncă, de condițiile staționale (corespunzătoare grupelor ecologice incluse) și procentele de reușită stabilite în mod diferențiat pentru aceste condiții, în cazul terenurilor normale din cea mai mare parte a fondului forestier și pentru terenurile destinate perdelelor forestiere de protecție;

-favorabilitatea condițiilor de mediu determinate de tipul degradării și procentele de reușită stabilite în mod diferențiat pentru tipurile de degradare existente, în cazul terenurilor degradate din fondul forestier;

-caracterul limitativ al unor condiții de mediu, existente în cazul terenurilor cu condiții extreme din fondul forestier, și procentele de reușită stabilite în mod diferențiat pentru stațiunile extreme identificate în cazul celor trei categorii în care se încadrează și terenurile normale.

Reușita este condiționată de volumul pierderilor ce se înregistrează cu ocazia inventarierii puietilor la controlul anual al regenerărilor.

Se consideră pierderi puietii dispăruți pentru care există urme evidente că au fost plantați, puietii uscați din diverse cauze, precum și puietii vătămați, zdreliți, răniți, roși parțial sau total de vânat, tufăriți, atacați de ciuperci sau alți dăunători etc., care nu mai pot fi readuși în stare normală de vegetație prin măsuri silviculturale și care trebuie să fie înlocuiți, nemaiputând contribui la realizarea compoziției de regenerare.

Pierderile pot fi uniform răspândite sau grupate.

Prin pierdere grupată se înțelege lipsa în același loc a cel puțin 4 puietii pentru toate schemele sau desimile de plantare, cu excepțiile următoare:

-răchitării, la care lipsa butașilor viabili trebuie să fie pe o lungime de cel puțin 1 m;

-plantații executate la scheme mari (nuc, plop, salcie), la care pierderea nu trebuie să fie mai mare de un puiet;

-în regenerări naturale, în care suprafața goală (fără semințis viabil) depășește minimum 4 puietii conform unei scheme de regenerare artificială aplicată la specia respectivă.

În situația în care pierderile de puietii sunt mari, reușita culturilor fiind sub 20%, se consideră că pierderea este totală. În acest caz se prevede refacerea integrală a lucrării respective.

După cauze, pierderile se grupează astfel: pierderi tehnologice și pierderi accidentale.

Pierderile tehnologice reprezintă pierderile care se înregistrează în perioada de până la realizarea stării de masiv, fiind generate de interacțiunea dintre puietii și mediu (șocul de transplantare), prin care se elimină exemplarele care sunt mai puțin adaptate. Mărimea acestor pierderi tehnologice (pierderi normale) a stat la baza fundamentării criteriilor de reușită a regenerărilor înscrise în anexa nr. 3B.

Pierderile accidentale sunt acele pierderi care se înregistrează peste cele tehnologice, acestea fiind cauzate de factori obiectivi sau subiectivi.

Pentru pierderile accidentale, indiferent de cauzele care le-au provocat, se întocmesc documente justificative, potrivit reglementărilor în vigoare.

Pierderile accidentale cauzate de acțiunea negativă a unor factori obiectivi (calamități) sunt acele pierderi înregistrate în urma acțiunii unor factori naturali ale căror efecte nu pot fi evitate: ploi și viituri torențiale, inundații, grindină, secetă îndelungată, alunecări de teren, înghețuri, atacuri de dăunători care nu se puteau preveni și altele asemenea.

Pierderile accidentale cauzate de acțiunea negativă a unor factori subiectivi sunt pierderi imputabile cauzate de: deficiențe tehnico-organizatorice, neglijență, pășunat, materiale de împădurire necorespunzătoare, acțiunea distructivă a unor persoane fizice sau juridice, atacuri de dăunători care se puteau preveni etc.

Primăvara, în termen de 30 zile de la încetarea lucrărilor de plantare, se întocmește procesul verbal pentru stabilirea procentului de prindere în plantațiile realizate și/sau refăcute în toamna anului anterior sau primăvara anului curent, proces verbal care va contribui la încadrarea cât mai corectă a pierderilor de puieți în cele două categorii: tehnologice sau accidentale.

În baza situației din teren, se prevăd *lucrările necesare* care să asigure realizarea stării de masiv până cel târziu la termenul stabilit: completarea și refacerea pierderilor, revizuire, mobilizări de sol, descopleșiri, recepări, răirea puieților, curățiri etc. În legătură cu aceste lucrări, în continuare se vor efectua unele precizări.

Completările se prevăd ca obligatorii în cazul pierderilor grupate, indiferent de reușita regenerării și de anul când apar aceste pierderi, până la realizarea stării de masiv. La realizarea completărilor se vor utiliza numai puieți corespunzători, bine dezvoltați, care să poată ajunge la starea de masiv în cel mai scurt timp, odată cu puieții plantați inițial.

Completările se prevăd obligatoriu în primii doi ani de la plantare, numai în cazul când reușita este sub cea prevăzută în anexa nr. 3B. Aceste completări vor trebui să asigure în momentul închiderii stării de masiv o reușită bună, avându-se în vedere următoarele:

-speciile care se introduc în culturile respective prin completări vor trebui să asigure proporțiile stabilite prin compozițiile de regenerare;

-lucrările de întreținere care se propun, vor reprezenta o estimare a necesităților reale, în funcție de încadrarea bioclimatică a culturii și de experiența locală privind natura și frecvența acestor lucrări.

În regenerările artificiale cu reușită nesatisfăcătoare, stabilită prin raportare atât la numărul total de puieți plantați, cât și la numărul total de puieți plantați din speciile principale de bază și amestec, se vor face completări cu numărul necesar de puieți pentru realizarea unei reușite bune.

Starea de masiv a regenerărilor se consideră realizată în următoarele situații:

-pentru regenerări naturale:

a) la foiașe: când coroanele puieților se ating în proporție de minimum 80%;

b) la rășinoase: când înălțimea puieților este de 1.0-1.20 m în stațiuni normale și de 0.6-0.7 m în stațiuni extreme.

-pentru regenerări artificiale:

a) la foioase: când coroanele puieților se ating, pe rând sau în grupe, în proporție de cel puțin 80%, iar pentru plop și nuc, când diametrul la 1.30 m este de minimum 8 cm;

b) la rășinoase: când înălțimea puieților este de 1.2-1.4 m în stațiuni normale și de 0.6-0.8 m în stațiuni extreme și terenuri degradate.

Pentru culturile forestiere propriu-zise, termenele de realizare a stării de masiv sunt prezentate în anexa nr. 4. Numărul minim de puieți la hectar în momentul declarării stării de masiv nu trebuie să fie mai mic decât cel corespunzător reușitei bune pentru speciile principale de bază și amestec, calculate prin diminuarea numărului de puieți plantați cu pierderile tehnologice pe întreaga perioadă.

Starea de masiv se declară în momentul în care aceasta se realizează pe întreaga suprafață a regenerării analizate. În cazul unor goluri neregenerate mai mari de 2500 mp,

acestea pot fi separate de restul suprafeței regenerare (cu starea de masiv realizată), dacă pierderile se datorează unor condiții stationale diferite de restul suprafeței regenerare. În acest caz se va demara procedura de modificare a prevederilor amenajamentului.

4. CENTRALIZAREA ȘI VERIFICAREA DATELOR DE TEREN

Datele de teren culese și prelucrate pentru fiecare suprafață supusă controlului, se înregistrează în *centralizatorul lucrărilor de control anual al regenerărilor* (anexa nr. 5), care însoțit de un memoriu de prezentare se susține în cursul lunii decembrie la Regia Națională a Pădurilor sau la instituțiile publice teritoriale aflate în subordinea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură (în cazul pădurilor care nu sunt administrate de R.N.P.).

În cazul pădurilor administrate de Regia Națională a Pădurilor (la nivelul fiecărei direcții silvice), precum și în cazul celor administrate de ocoale silvice de regim, se numește o comisie de verificare a lucrărilor de control anual al regenerărilor, care analizează și verifică:

- cel puțin 20% din numărul suprafețelor de control, sub aspectul amplasării și delimitării lor corecte;
- prin sondaj, realitatea datelor culese din suprafețele de control;
- necesitatea lucrărilor executate în anul când se efectuează controlul anual, calitatea execuției și perioada realizării lor;
- eficacitatea lucrărilor executate, sub aspect tehnic și economic;
- temeinicia cauzelor prin care se justifică pierderile înregistrate în suprafețele supuse controlului și corectitudinea estimării acestor pagube;
- dacă pierderile înregistrate la controlul anterior au fost refăcute, precum și dacă eventualele ieșiri din fondul forestier sunt legale.

În perioada verificării, gestionarul suprafeței regenerare aflate în control va fi la dispoziția comisiei sus menționate, pentru a participa și a da lămuririle necesare referitoare la acest control.

Președintele comisiei de verificare, pe parcursul derulării lucrărilor de control anual, va îndruma și controla activitatea echipelor de inventariere consemnând măsurile stabilite pe teren, precum și deficiențele constatate în procese verbale (anexa nr. 6). Totodată va stabili măsurile și lucrările necesare pentru ca suprafețele regenerare analizate să realizeze starea de masiv în cel mai scurt timp.

La terminarea lucrărilor de inventariere, se întrunește în plen comisia de verificare a controlului anual, care va prezenta următoarele:

- aprecieri asupra desfășurării controlului anual (respectarea îndrumărilor tehnice privind constituirea echipelor de control, numărul și mărimea suprafețelor de control și procentul acestora din suprafața regenerată, modul de verificare pe teren a lucrărilor de control anual etc.);
- realizarea și eficacitatea completărilor, refacerilor și lucrărilor de întreținere propuse la controlul anterior;
- calitatea regenerărilor executate (calitatea materialului de plantat folosit, calitatea lucrărilor executate, respectarea prevederilor documentațiilor tehnice privind realizarea compoziției de regenerare, modul de dezvoltare și starea fitosanitară);
- aprecieri asupra pierderilor înregistrate peste limitele tehnologice, cauzele, justificările și modalitățile de recuperare a pagubelor;

- concluzii și recomandări propuse, necesitatea aplicării acestora;
- regenerările care au realizat starea de masiv (anexa nr. 7);
- regenerările care n-au realizat starea de masiv la termenul stabilit (anexa nr. 8), însoțite de justificări și măsuri pentru remedierea cauzelor;
- justificarea scoaterii din evidența controlului anual al regenerărilor a suprafețelor regenerate;
- întocmește procesul verbal.

Comisia certifică în procesele verbale încheiate realizarea stării de masiv a regenerărilor, cât și cauzele care au generat nerealizarea starea de masiv la termenele planificate în cazul unor regenerări.

Procesul verbal, împreună cu centralizatoarele pe ani ale lucrărilor de control, documentele de justificare a pierderilor și un memoriu de prezentare se depun pentru verificare, la forul tutelar (R.N.P. sau instituțiile publice teritoriale aflate în subordinea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură).

Memoriul de prezentare va aborda în mod deosebit următoarele aspecte:

- cauzele pentru care nu s-a realizat starea de masiv la termenele prevăzute pentru unele regenerări și posibilitățile de normalizare a situației, prin măsurile propuse;
- aprecieri asupra volumului și calității regenerărilor naturale instalate, precum și asupra ponderii acestora față de volumul total al regenerărilor;
- aprecieri asupra volumului pierderilor și măsura în care completările propuse prin controlul anual acoperă întregul volum de pierderi;
- concluzii generale asupra rezultatelor controlului anual al regenerărilor, cu referire la perspectivele de realizare a stării de masiv de către culturile cu reușită provizorie, în timp cât mai scurt.

•
• •

CRITERII

de stabilire și amplasare a suprafețelor de control la lucrările de regenerări (naturale, mixte și artificiale)

Stabilirea situației regenerărilor, a calității și cantității lucrărilor executate, precum și a celor ce trebuie efectuate în continuare, se face anual pe baza unor analize tehnice. Pentru culegerea datelor de teren, se utilizează suprafețe de control, care se amplasează și delimitează după cum urmează:

1.1. La regenerările naturale etapa I

În suprafețele cu regenerare naturală sub adăpost (numai pentru arborete intrate în clasa de regenerare, exploatabile) se folosesc suprafețe de control de formă dreptunghiulară de 5 mp (5 m x 1 m) sau circulară ($R = 1.26$ m), numărul acestora fiind de:

- 10 pe hectar, în cazul suprafețelor aflate în control sub 3 ha;
- 5 pe hectar, în cazul suprafețelor aflate în control între 3 și 10 ha;
- 2 pe hectar, în cazul suprafețelor aflate în control peste 10 ha.

Suprafețele se vor amplasa pe teren în mod schematic, folosind o rețea imaginară. Stabilirea rețelei se face în raport cu prima suprafață de control, care se fixează într-un colț al suprafeței regenerate.

În suprafețele mici în care s-a declanșat procesul de regenerare naturală, dar nu permit o dispunere schematică, se vor amplasa un număr corespunzător de suprafețe de control în locuri reprezentative, care să asigure înregistrarea corectă a situației semințișului.

Materializarea suprafețelor de control pe teren, prin țăruiși cu numere de ordine, este obligatorie numai pentru perioada executării și verificării lucrărilor de control anual din anul respectiv.

În cazul în care pe anumite suprafețe (măsurate cu instrumente topometrice), se înregistrează starea de masiv (stadiul de dezvoltare – desiș), cu specii principale corespunzătoare compoziției de regenerare stabilită de amenajament, atunci aceste suprafețe se exclud din procesul controlului anual. Ele se trec în fișe ca regenerate. În cazul în care nu sunt îndeplinite aceste două condiții (starea de masiv și participarea speciilor principale din compoziția de regenerare), suprafețele vor fi menținute în procesul de control al regenerării, etapa I.

1.2. La regenerările din etapa a II-a (naturale, mixte și artificiale)

În regenerările realizate pe toată suprafața parchetului (în urma tăierilor definitive), indiferent pe ce cale sunt obținute (initial, mixtă sau artificială), se vor utiliza suprafețe de control care, însumate, să reprezinte :

- 8% din suprafața culturii aflată în control, pentru suprafețe sub 5 ha;
- 4% din suprafața culturii aflată în control, pentru suprafețe cuprinse între 5 și 10 ha;
- 2% din suprafața culturii aflată în control, pentru suprafețe peste 10 ha.

Forma acestor suprafețe de control va fi regulată (cerc, pătrat sau dreptunghi).

Dimensiunile unei asemenea suprafețe vor diferi în funcție de panta terenului și de mărimea suprafeței regenerată aflată în control. Aceste dimensiuni sunt înscrise în tabelul nr.1.

Într-o suprafață regenerată se vor amplasa numai suprafețe de control de același tip, ca formă și mărime.

În funcție de suprafața regenerării, se vor utiliza următoarele mărimi ale suprafețelor de control:

- suprafețele sub 0.25 ha se vor inventaria integral;
- 100 m² pentru suprafețe ale regenerării mai mici de 5 ha;
- 100 sau 200 m² pentru suprafețe ale regenerării mai mari de 5 ha.

Amplasarea practică în teren se face utilizând o rețea rectangulară imaginată, conform specificațiilor din fig. 1 și 2. Stabilirea rețelei se face în raport cu prima suprafață de control, care se fixează într-un colț al suprafeței regenerată.

Deoarece *suprafețele de control se mențin permanent în amplasamentul initial, până la realizarea stării de masiv*, este necesar ca acestea să fie materializate pe teren, prin borne.

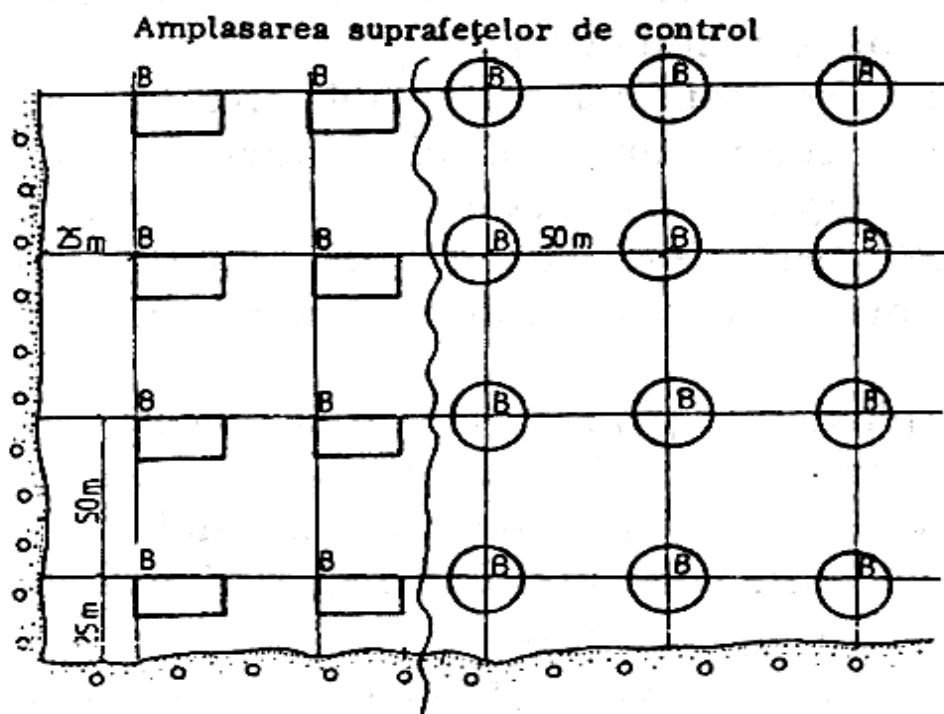
În cazul suprafețelor patrulatere, borna se amplasează într-un colț care se menține același la toate suprafețele de control, celelalte colțuri materializându-se prin țărushi bine bătuți în pământ. La suprafețele circulare, materializarea se realizează printr-o bornă amplasată în centrul cercului.

Borna se confecționează din lemn, având grosimea 8-10 cm, iar lungimea 1.20 m – 1.50 m (din care 0.6 – 0.8 m se îngroapă în pământ). Pentru o ușoară identificare, capul superior al bornei va fi vopsit în roșu pe o lungime de 10-15 cm și va purta un număr de ordine care va corespunde cu înregistrarea din carnetul de teren.

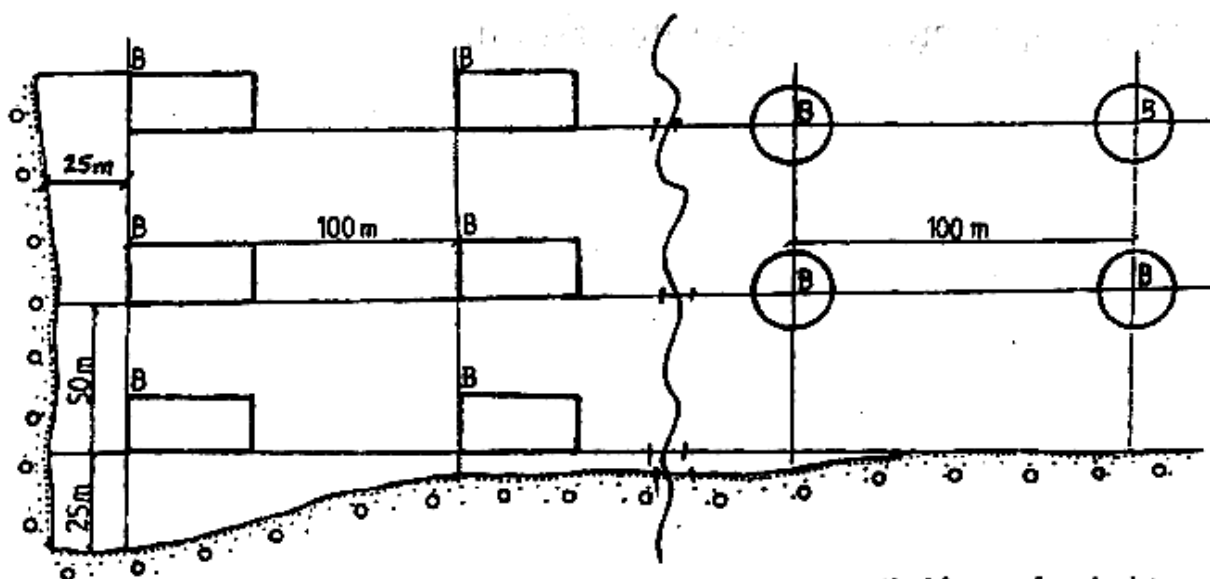
Când se constată că amplasarea schematică a suprafețelor de control nu surprinde realitatea de pe teren, se vor amplasa suplimentar, peste cota de 2 %, 4% sau 8 % din suprafața regenerată natural sau artificial, alte suprafețe de control prin care să se poată reda cât mai bine situația culturii respective (suprafețe permanente).

La plantațiile pure, executate la scheme mari (plopi e.a., salcie, nuc), precum și la răchită, suprafețele de control se pot constitui din rânduri întregi sau părți de rând, distribuite uniform, materializarea făcându-se prin borne la capătul rândurilor.

Suprafețele de control se amplasează în teren la data încheierii acțiunii de împădurire (utilizându-se și la recepția tehnică a lucrărilor), pentru regenerările realizate pe cale artificială și mixte, sau la data executării controlului anual, în cazul suprafețelor regenerată natural.

**Fig. 1. Suprafață de control de 100 mp.
B. Bornă**

Distanțele de 100 m trebuie să fie orientate
pe curba de nivel.

**Fig. 2. Suprafață de control de 200 mp.
B. Bornă**

Tabelul nr.1

Raza cercului și laturile suprafețelor de probă patrulare care se măsoară pe linia de cea mai mare pantă, astfel încât reduse la orizont suprafețele de control să fie de 100 m² sau 200 m²

Panta terenului (grade sexagesimale)	Laturile înclinate ale patrulerelor, corespunzătoare lungimii reduse la orizont de:		Raza cercului (metri) astfel ca suprafața 13nitial13 descrisă, redusă la orizont, să fie de:	
	10 m	20 m	100 m ²	200 m ²
1	10.00	20.00	5.64	7.98
2	10.01	20.02	5.65	7.98
3	10.01	20.02	5.65	7.98
4	10.02	20.04	5.65	7.98
5	10.04	20.08	5.65	7.99
6	10.05	20.10	5.65	7.99
7	10.07	20.14	5.66	8.00
8	10.10	20.20	5.67	8.02
9	10.12	20.24	5.68	8.03
10	10.15	20.30	5.68	8.04
11	10.18	28.37	5.69	8.05
12	10.22	28.45	5.70	8.07
13	10.27	28.53	5.72	8.08
14	10.31	28.62	5.73	8.10
15	10.35	28.70	5.74	8.12
16	10.40	20.81	5.75	8.14
17	10.46	20.92	5.77	8.16
18	10.52	21.03	5.79	8.18
19	10.57	20.14	5.80	8.20
20	10.64	20.28	5.82	8.23
21	10.70	21.41	5.84	8.25
22	10.79	21.58	5.86	8.29
23	10.86	21.72	5.88	8.31
24	10.94	21.88	5.90	8.35
25	11.04	22.07	5.93	8.38
26	11.12	22.24	5.95	8.41
27	11.22	22.44	5.98	8.45
28	11.33	22.65	6.00	8.49
29	11.43	22.86	6.03	8.53
30	11.55	23.09	6.06	8.57
31	11.67	23.33	6.09	8.62
32	11.79	23.50	6.13	8.66
33	11.92	23.84	6.16	8.71
34	12.06	24.13	6.20	8.76
35	12.31	24.42	6.23	8.82
36	12.36	24.73	6.27	8.87
37	12.52	25.08	6.31	8.93
38	12.69	25.38	6.36	8.99
39	12.87	25.74	6.40	9.05
40	13.05	26.11	6.45	9.11
41	13.25	26.49	6.49	9.18
42	13.45	26.92	6.54	9.26
43	13.68	27.35	6.60	9.33
44	13.91	27.82	6.67	9.41
45	14.14	28.29	6.71	9.49
46	14.39	28.77	6.77	9.57
47	14.66	29.33	6.83	9.66
48	14.95	29.90	6.90	9.75
49	15.24	30.49	6.97	9.85
50	15.55	31.10	7.04	9.95

NOTĂ: De regulă, pentru suprafețele patrulare în teren plan, se utilizează următoarele dimensiuni: pt. 100 m²: 10 m x 10 m; pt. 200 m²: 20 m x 10 m, latura mare amplasându-se pe curba de nivel.

COMPLETAREA FIȘELOR DE TEREN

2.1. La controlul regenerărilor inițial – etapa I

La culegerea datelor pentru controlul regenerărilor naturale se va folosi fișa de teren - model 1, pentru controlul regenerărilor naturale - etapa I.

Fiecare fișă cuprinde date numai pentru o singură unitate amenajistică. În partea superioară, fișele se completează potrivit titlaturii, datele de la punctul 2 înscriindu-se numai după culegerea elementelor din suprafețele de control. Compoziția țel (punctul 3) se determină în funcție de grupa ecologică în care se situează suprafața respectivă.

Datele de la punctul 4 „Procentul de regenerare naturală prevăzut a se realiza“, se vor înscrie potrivit prevederilor din Ghidul privind alegerea și aplicarea tratamentelor, avându-se în vedere condițiile staționale existente în suprafețele analizate. Tăierile definitive sau cele de racordare se pot prevedea în funcție de asigurarea procentelor înscrise la acest punct.

Existența semințișului utilizabil se redă conform exemplificării de la punctul 5 din fișă, după cum urmează:

-în fiecare suprafață de control se va înregistra în coloanele 2, 3 și 4, la fiecare metru pătrat analizat (în cazul folosirii suprafețelor circulare se vor delimita cu sfoară 5 sectoare de cerc, cu lungimea arcului de cerc de 1.58 m), existența sau inexistența semințișului natural utilizabil, astfel: în coloana 2 se înregistrează numărul de metri pătrați din suprafața de control în care se află minimum 3 puieti; în coloana 3 - numărul de metri pătrați cu 1-2 puieti; în coloana 4 - numărul de metri pătrați fără puieti. În continuare, în coloanele 5-8 se face defalcarea pe specii a semințișului utilizabil înregistrat în fiecare suprafață de control, care se totalizează în coloana 9. Se precizează că numărul maxim de puieti ce poate apărea în coloana 9 este de 15;

-după terminarea înregistrărilor în suprafețele de control, se trece la stabilirea situației regenerărilor naturale pe total, astfel:

a) pe rândul „T“ (total) se face totalul metrilor pătrați din coloanele 1-4 și a numărului de puieti pe specii, din coloanele 5-9;

b) pe rândul „%“ se calculează procentele de participare a semințișului utilizabil (coloanele 2-4 raportate la coloana 1), precum și repartizarea pe specii a acestora (coloanele 5-8 raportate la coloana 9);

c) pe rândul „ST“ (suprafața totală), se repartizează situația regenerării naturale la întreaga suprafață a unității amenajistice pe care s-au aplicat tăieri, cu ajutorul procentelor înscrise pe rândul anterior, avându-se în vedere următoarele:

-procentele din coloanele 2-4 se raportează la suprafața totală a u.a. pe care s-au aplicat tăieri;

-procentele din coloanele 5-8 se raportează la suprafața pe care s-a găsit semințiș, înscrisă în coloanele 2 și 3.

Concomitent cu executarea lucrărilor de control anual, se stabilesc și se înscriu în fișe lucrările propuse a se efectua în perioada următoare, atât pentru favorizarea instalării semințișurilor în suprafețele neregenerate, cât și pentru menținerea și asigurarea dezvoltării semințișurilor instalate.

Concomitent cu executarea lucrărilor de control anual, se stabilesc și se înscriu în fișe lucrările propuse a se efectua în perioada următoare, atât pentru favorizarea instalării semințurilor în suprafețele neregenerate, cât și pentru menținerea și asigurarea dezvoltării semințurilor instalate.

b) La culegerea datelor pentru controlul regenerărilor artificiale sub masiv se va folosi fișa de teren model 2 (aceiași ca la controlul regenerărilor artificiale etapa a II a).

Culegerea datelor în suprafețele control se face la fel ca în cazul regenerărilor artificiale etapa a II a.

Datele obținute prin controlul anual se vor raporta la situația de la momentul infiintării regenerării artificiale sub masiv.

Reusita regenerărilor artificiale sub masiv se stabilește potrivit precizărilor din anexa nr.3B. Într-o unitate amenajistică cu regenerare artificială sub masiv, pentru a stabili procentul de regenerare total, datele din controlul anual al regenerărilor naturale se cumulează cu datele din controlul anual al regenerărilor artificiale. În acest fel, în funcție de procentul de regenerare total realizat, se pot stabili următoarele tăieri, inclusiv tăierile definitive sau de racordare potrivit Ghidului pentru alegerea și aplicarea tratamentelor.

În cazul suprafețelor cu regenerări artificiale sub masiv, pe lângă lucrările de favorizare a instalării semințurilor naturale și de dezvoltare a celor instalate, se vor propune și lucrări de întreținere a regenerărilor artificiale, până la realizarea stării de masiv, potrivit anexei nr.4

2.2. La controlul regenerărilor – etapa a II-a (naturale, mixte sau artificiale)

Culegerea datelor din teren se va face pe fișa de teren - model 2.

Toate lucrările de culegere a datelor de teren, calculele necesare și propunerile de lucrări, se efectuează de echipa de inventariere.

Interpretarea datelor se face de comisia de verificare a lucrărilor de control anual al regenerărilor, cu această ocazie stabilindu-se cauzele care au condus la nerealizarea stării de masiv la termen și prevăzându-se măsurile ce se impun pentru eliminarea acestui neajuns cât mai repede posibil.

Pentru neconcordanțele depistate cu ocazia verificărilor, șeful comisiei dispune refacerea lucrărilor de control anual.

Starea de masiv a regenerării se consemnează în fișa de teren, la rubrica „alte lucrări”.

Pe verso-ul fișelor de teren se vor desena schițele unităților amenajistice. Pe schițe se vor amplasa suprafețele de control, cu numărul de ordine de pe bornă.

Fișele se păstrează până la realizarea stării de masiv.

Culegerea datelor din teren se va face pe fișa tip de teren (formularul cuprinde date numai pentru o singură unitate amenajistică). Pe fișă, pentru fiecare u.a., se înregistrează situația inițială a regenerării, de la data realizării acesteia, potrivit datelor din recepția tehnică. Rezultatele obținute prin controlul anual se vor raporta la această situație inițială. În acest sens, suprafețele de control pentru recepțiile tehnice se vor amplasa și materializa conform criteriilor din anexa nr.1, urmând a fi utilizate în continuare pentru lucrările de control anual. Datele ce se trec în partea superioară a fiecărei fișe (din afara tabelului) se înregistrează cu ocazia recepției tehnice a lucrării. Pe continuarea fișelor se completează obligatoriu cartușul din stînga sus pentru identificare, dar nu și cel din dreapta.

Se face mențiunea că, suprafața regenerată artificial sau natural, compoziția de regenerare și puietii plantați în fiecare suprafață de control, *se vor înregistra după situația existentă în teren* și nu după prevederile documentațiilor tehnice.

Sursa de finanțare, forma și mărimea suprafețelor de control se indică prin bararea casetei corespunzătoare de deasupra tabelului.

În coloana 3, în funcție de suprafața (metri pătrați) ocupată de puietii plantați inițial, în fiecare suprafață de control se va înregistra fracționat: la numărător, metri pătrați aferenți puietilor plantați, iar la numitor, diferența de suprafață (metri pătrați) aferentă regenerării naturale.

Data când se efectuează controlul anual (ziua și luna) se trec în coloana în care s-a înscris anul.

În fiecare suprafață de control se vor inventaria numai puietii viabili, bine dezvoltati, cu creștere activă, fără defecțiuni, găsiți pe teren la data controlului și care se încadrează în compoziția de regenerare stabilită, indiferent dacă aceștia au rezultat din regenerarea naturală sau artificială.

De asemenea, în fișe se înregistrează înălțimea medie și starea de vegetație prin calificative: foarte viguroasă, viguroasă, normală, slabă sau foarte slabă.

În funcție de modul de regenerare, inventarierea puietilor se va face astfel:

a) în cazul regenerării naturale pe toată suprafața

În suprafețele de control în care puietii au desime uniformă, este suficient dacă se vor număra puietii pe minim 10% din întinderea unei asemenea suprafețe, extinzându-se apoi rezultatul (numărul de puietii, determinat pentru 10 sau 20 mp, se înmulțește cu mărimea suprafeței de control).

În situația unei regenerări naturale în care desimea puietilor nu este uniformă, puietii se inventariază pe întreaga suprafață de control.

În situația regenerării naturale rezultată în urma tăierilor de crâng se vor inventaria 2 lăstari pe cioată și toți drajonii. În cazul tăierilor în scaun, se vor inventaria cioatele care au cel puțin 5 lăstari viabili.

Începând cu al doilea an, inventarierea puietilor se poate realiza pe 50% din suprafețele de control amplasate inițial, uniform răspândite pe suprafață.

În suprafețele de control în care puietii au desime uniformă, este suficient dacă se vor număra puietii pe minim 10% din întinderea unei asemenea suprafețe, extinzându-se apoi rezultatul (numărul de puietii, determinat pentru 10 sau 20 mp, se înmulțește cu mărimea suprafeței de control).

În situația unei regenerări naturale în care desimea puietilor nu este uniformă, puietii se inventariază pe întreaga suprafață de control.

În situația regenerării naturale rezultată în urma tăierilor de crâng se vor inventaria 2 lăstari pe cioată și toți drajonii. În cazul tăierilor în scaun, se vor inventaria cioatele care au cel puțin 5 lăstari viabili.

Începând cu al doilea an, inventarierea puietilor se poate realiza pe 50% din suprafețele de control amplasate inițial, uniform răspândite pe suprafață.

b) în cazul regenerării artificiale pe toată suprafața.

În suprafețele de control se vor inventaria puietii rezultați din plantații, semănături directe, butășiri și regenerări naturale.

Când apar sporadic puieti naturali care fac parte din compoziția de regenerare, aceștia se iau în considerare, înregistrându-se un puiet la metru pătrat în coloana și rândul destinat regenerării artificiale.

În cazul semănăturilor directe, se consideră că un cuib, un metru liniar de rigolă sau un metru pătrat de semănătură echivalează cu un puiet, atunci când în teren există: cel puțin 2 puieti viguroși și bine dezvoltați la cuib (m.l. de rigolă sau m.p. de semănătură) pentru foioase și cel puțin 4 puieti pentru rășinoase, în primul și al doilea an de vegetație și câte 1 puiet de foioase și 2 puieti de rășinoase, în anii următori.

Începând cu anul următor efectuării ultimei completări și până la realizarea stării de masiv, inventarierea puietilor se poate face pe 50% din suprafețele de control amplasate inițial, uniform răspândite pe suprafață.

c) în cazul regenerării mixte.

Se vor evidenția porțiunile cu regenerare artificială cu suprafața mai mare de 0.5 ha, aceste porțiuni urmând a fi tratate distinct.

Inventarierea puietilor se face pe fișe separate, în funcție de natura regenerării, potrivit precizărilor făcute mai sus, la subpunctele a) și b).

În cazul când nu se pot evidenția suprafețe pentru a fi tratate separat, acestea se vor analiza ca regenerare mixtă, utilizând pentru inventariere două coloane, una pentru regenerarea naturală și una pentru regenerarea artificială.

În raport de numărul puietilor, lăstarilor, drajonilor sau scaunelor determinați la hectar, se stabilește reușita regenerării astfel:

-pentru regenerarea naturală, în funcție de numărul de puieti, lăstari, drajoni și scaune și vârsta acestora - conform anexei nr. 3A;

-pentru regenerarea artificială, în funcție de puietii plantați și de cei găsiți pe teren, care se menționează în procente (anexa nr. 3B).

Începând cu anul următor efectuării ultimei completări și până la realizarea stării de masiv, inventarierea puietilor se poate face pe 50% din suprafețele de control amplasate inițial, uniform răspândite pe suprafață.

Referitor la lucrările propuse se fac următoarele precizări:

-lucrările vor avea ca obiectiv asigurarea condițiilor de creștere și dezvoltare a puietilor pentru realizarea stării de masiv în termenul planificat;

-lucrările se vor înscrie pe categorii de lucrări, prezentându-se suprafața și numărul de intervenții;

-realizarea stării de masiv se consemnează pe fișa de teren în anul respectiv.

CRITERII
pentru stabilirea reușitei regenerărilor

20. PENTRU REGENERĂRI NATURALE

Nr. crt.	SPECIFICĂRI	Reușita regenerărilor naturale după numărul minim de puiți (mii buc) din speciile principale de bază și de amestec existent la hectar		
		1 an	2-4 ani	La realizarea stării de masiv
		Bună	Bună	
0	1	2	3	4
1.	Tăieri în arborete de rășinoase, de fag și de amestec	10-15	10-15	10
2.	Tăieri în arborete de cvercinee, de alte specii foioase și de amestec	10-15	10-15	8
3.	Tăieri de conservare	10-15	10-15	10
4.	Tăieri în regim de crâng - salcâm ^{*)}	12-14	10-11	10
5.	Tăieri în reșișuri	10-20	10-15	10

A.1. PENTRU TĂIERILE ÎN SCAUN LA ZĂVOAIE

Tăieri în scaun la zăvoaie ^{**)}	Reușita regenerării naturale (nr.minim scaune viabile/ha)
	Bună
	peste 450

^{*)}La fiecare cioată se vor inventaria numai 2 lăstari, indiferent de numărul acestora.

^{**)}Se vor lua în considerare numai scaunele care au minim 5 lăstari.

Anexa nr. 3B

B. PENTRU REGENERĂRILE ARTIFICIALE**B.1. PENTRU ÎMPĂDURIRILE ÎN TERENURI NORMALE DIN FOND FORESTIER****B.1.1. REGIUNEA MONTANĂ ȘI PREMONTANĂ ȘI REGIUNEA DE DEALURI**

Etajul molidișurilor (FM3 II-I), amestecurilor de fag cu rășinoase (FM2), făgetelor montane (FM1) și al făgetelor premontane (FD4), Etajul complexelor de făgete și gorunete (FD3), al cvercetelor pure și în amestec (FD1 și FD2), Grupele ecologice: GE6-GE12, GE8A, GE14A, GE15-GE23, GE25-GE30, GE33A, GE34B, GE35-GE42, GE45-GE49, GE55-GE58, GE60-GE61, GE63, GE65-GE66

Reușita regenerării pe total (%)	Reușita regenerării pentru speciile principale de bază și amestec (%)	Cuantumul pierderilor tehnologice admise (din. Nr. de puiți initial plantați) (%)	Reușita regenerării peste care nu se fac completări (%)	Reușita regenerării (calificativ)
1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥75	≥75	25	95	bună
<75	<75			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥85	≥85	15	95	bună
<85	<85			nesatisfăcătoare

B.1.2. REGIUNEA DE DEAL - SILVOSTEPĂ (SsD), REGIUNEA DE CÂMPIE

ZONA FORESTIERĂ DE CÂMPIE (FC) și SILVOSTEPA DE CÂMPIE (SsC),

Grupele ecologice: GE68, GE70-GE76, GE75A, GE76A, GE78-GE86, GE82A, GE88-GE91

1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥70	≥70	30	85	bună
<70	<70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥75	≥75	25	85	bună
<75	<75			nesatisfăcătoare

B.1.3. DUNE CONTINENTALE ȘI FLUVIOMARINE,

Grupele ecologice: GE92-GE96

1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥70	≥70	30	90	bună
<70	<70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥80	≥80	20	90	bună
<80	<80			nesatisfăcătoare

B.1.4. LUNCA ȘI DELTA DUNĂRII ȘI LUNCILE INTERIOARE MARI,
Grupele ecologice: GE97-GE100, GE100A, GE107A, GE102-GE114

1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥80	≥80	20	100	bună
<80	<80			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥85	≥85	15	100	bună
<85	<85			nesatisfăcătoare

B.1.5. SUPRAFEȚELE BUTĂȘITE CU RĂCHITĂ (numai pentru anul I)

Cuantumul pierderilor tehnologice admise	Reușita regenerărilor peste care nu se fac completări
15	95

B.2. PENTRU ÎMPĂDURIRI ÎN TERENURI DEGRADATE
(Din fond forestier sau preluate din sectorul agricol)

B.2.1. TERENURI ERODATE DE APĂ ȘI RAVENATE,
Grupe staționale: GS1-GS38

Reușita regenerării pe total (%)	Reușita regenerării pentru speciile principale de bază și amestec (%)	Cuantumul pierderilor tehnologice admise (din. nr. de puiți inițial plantați) (%)	Reușita regenerării peste care nu se fac completări (%)	Reușita regenerării (calificativ)
1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥70	≥70	30	95	bună
<70	<70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥80	≥80	20	90	bună
<80	<80			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul III				
≥80	≥80	20	85	bună
<80	<80			nesatisfăcătoare

B.2.2. DEPOZITE NATURALE DE MATERIALE DEPLASATE (DEPOZITE ALUVIALE, GROHOTIȘURI),

Grupe staționale: GS39-GS47

1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥70	≥70	30	90	bună
<70	<70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥80	≥80	20	85	bună
<80	<80			nesatisfăcătoare

B.2.3. TERENURI FUGITIVE AFECTATE DE ALUNECĂRI SAU CURGERI DE NOROI,
Grupe staționale: GS48-GS63

1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥70	≥70	30	95	bună
<70	<70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥80	≥80	20	90	bună
<80	<80			nesatisfăcătoare

B.2.4. TERENURI CU EROZIUNE EOLIANĂ,
Grupe staționale: GS64-GS81

1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥70	≥70	30	95	bună
<70	<70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥70	≥70	30	90	bună
<70	<70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul III				
≥75	≥75	25	85	bună
<75	<75			nesatisfăcătoare

B.2.5. TERENURI SĂRĂTURATE,
Grupe staționale: GS82-GS87

1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥70	≥70	30	95	bună
<70	<70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥70	≥70	30	90	bună
<70	<70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul III				
≥75	≥75	25	85	bună
<75	<75			nesatisfăcătoare

B.2.6. TERENURI CU EXCES DE APĂ,
Grupe staționale: GS88-GS113

1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥70	≥70	30	90	bună
<70	<70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥70	≥70	30	85	bună
<70	<70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul III (stepă și silvostepă)				
≥70	≥70	30	85	bună
<70	<70			nesatisfăcătoare

B.2.7. TERENURI DEGRADATE ANTROPIC (HALDATE, DECOPERTATE, TALUZATE ȘI CU SOLURI DERANJATE SAU DESFUNDATE),

Grupe staționale: GS114-GS143

1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥70	≥70	30	95	bună
<70	<70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥70	≥70	30	90	bună
<70	<70			nesatisfăcătoare

Notă - Pentru terenurile degradate cuantumul pierderilor tehnologice admise și reușita regenerării peste care nu se fac completări au fost stabilite pe baza rezultatelor obținute de către colectivele specializate în acest domeniu (din cadrul compartimentelor de cercetare și proiectare – INCDS “Marin Drăcea”).

B.3. PENTRU ÎMPĂDURIRILE ÎN STAȚIUNI EXTREME

Prin *stațiuni extreme* se înțeleg cele în care unul sau mai mulți factori staționali (mai ales de natură edafică) sunt limitativi (săruri, lipsă sau exces de umiditate, nisipuri necoezive, soluri cu conținut mare de pietrișuri, soluri cu eroziune de suprafață și în adâncime pe cel puțin 50% din suprafață, terenuri în alunecare, puternic fragmentate, stâncării, prundișuri grosiere, scheletice sau superficiale, care au un volum fiziologic redus, pante mari, insolajii etc.

Încadrarea terenurilor în categoria „stațiuni extreme“ este confirmată de direcția silvică și se evidențiază în documentația tehnico-economică întocmită pentru executarea lucrărilor de împăduriri.

B.3.1. REGIUNEA MONTANĂ

Etajul subalpin (FSa+FM3 III), Grupele ecologice: GE1 – GE5

Reușita puiștilor pe total (%)	Reușita puiștilor din speciile principale de bază și amestec (%)	Cuantumul pierderilor tehnologice admise (din. nr. de puiști inițial plantați) (%)	Reușita regenerării peste care nu se fac completări (%)	Reușita împăduririlor
1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥70	≥70	30	85	bună
<70	<70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥75	≥75	25	85	bună
<75	<75			nesatisfăcătoare

B.3.2. REGIUNEA MONTANĂ ȘI PREMONTANĂ ȘI REGIUNEA DE DEALURI

Etajul molidișurilor (FM3 II-I), amestecurilor de fag cu rășinoase (FM2), fâgetelor montane (FM1) și al fâgetelor premontane (FD4), Etajul complexelor de fâgete și gorunete (FD3), al cvercetelor pure și în amestec (FD1 și FD2), Grupele ecologice: GE13-GE14, GE14B, GE24, GE30A, GE31-GE34, GE34A, GE43-GE44, GE50-GE54, GE59, GE62, GE64

1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥75	≥75	25	85	bună
<75	<75			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥80	≥80	20	85	bună
<80	<80			nesatisfăcătoare

B.3.3. REGIUNEA DE DEAL - SILVOSTEPĂ (SsD), REGIUNEA DE CÂMPIE
ZONA FORESTIERĂ DE CÂMPIE (FC) și SILVOSTEPA DE CÂMPIE (SsC),
Grupele ecologice: GE67, GE69, GE76B, GE77, GE87

1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥70	≥70	30	85	bună
<70	<70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥70	≥70	30	85	bună
<70	<70			nesatisfăcătoare

B.3.4. LUNCA ȘI DELTA DUNĂRII ȘI LUNCILE INTERIOARE MARI,
Grupa ecologică: GE101, GE107B, GE114A

1	2	3	4	5
Pentru împăduririle din anul I				
≥70	≥70	30	100	bună
<70	<70			nesatisfăcătoare
Pentru împăduririle din anul II				
≥70	≥70	30	100	bună
<70	<70			nesatisfăcătoare

B.3.5. SUPRAFEȚELE BUTĂȘITE CU RĂCHITĂ (numai pentru anul I)

Cuantumul pierderilor tehnologice admise	Reușita regenerărilor peste care nu se fac completări
15	95

Nota: Pentru anii următori (începând cu anul al III-lea după plantare, respectiv anul al IV-lea după plantare în cazul terenurilor degradate) pierderile tehnologice se pot majora cu câte 2% pentru fiecare an, cu condiția ca până la închiderea stării de masiv, majorările cumulate să nu depășească 10%, să nu fie grupate și să nu fie necesare lucrări de completări.

Anexa nr. 4

LUCRĂRI DE ÎNTREȚINERE A REGENERĂRILOR – TERMENELE DE REALIZARE A STĂRII DE MASIV
(condiții medii de lucru)

Nr. crt.	Specia principală de bază și/sau de amestec	Principalele caracteristici ale terenului înainte de împădurire și ale culturii înființate	Lucrări de întreținere				Răriri, depresaj, degajări-curățiri, alte lucrări	Anul realizării stării de masiv		
			Anul în care se execută	Numărul lucrărilor de executat (în ani)						
				revizuirii	mobilizării	descoplerii				
0	1	2	3	4	5	6	7	8		
1.	Molid, zâmbru, larice, pin silvestru și pin negru	Plantații executate în urma tăierilor rase în substituire, în completarea regenerărilor naturale din regiunea montană și premontană (FSa, FM ₃ -FD ₄)	I	1	-	1	-	-	VII-IX*	
			II	1	-	2	-	-		
			III	-	-	2	-	1		-
			IV	-	-	2	-	1		-
			V	-	-	1	-	-		-
			VI	-	-	1	-	-		-
2.	Molid, fag	Plantații executate în substituire, completarea regenerărilor naturale în regiunea de dealuri (FD ₄ -FD ₃)	I	1	-	1	-	-	VII-VIII	
			II	1	1	2	-	-		
			III	-	1	2	-	1		-
			IV	-	-	2	-	1		-
			V	-	-	1	-	-		-
			VI	-	-	1	-	-		-
			VII	-	-	1	-	-		-

- Natura și numărul intervențiilor peste perioada prevăzută în coloana 3 (până la închiderea stării de masiv) se stabilesc în funcție de specificul condițiilor locale și de necesități.

0	1	2	3	4	5	6	7	8
3.	Brad	Plantații în completarea regenerărilor naturale (FM ₂ -FD ₄)	I II III IV V VI VII VIII	1 1 - - - - - -	- - - - - - - -	1 1 2 2 2 1 1 1	- - 1 - - - - -	IX-X
4.	Larice	Plantații executate în completarea regenerării naturale de foioase; mobilizarea solului se va face numai în regiunea dealurilor	I II III IV	1 1 - -	1 1 1 -	1 1 1 1	- - - -	VI-VII
5.	Duglas și pin strob	Plantații executate în completarea regenerării naturale de foioase, în substituirii (duglas, pin strob) în stațiuni favorabile	I II III IV V	1 1 1 - -	1 1 1 - -	1 1 1 1 1	- - - - -	VI-VII
6.	Pin silvestru și pin negru	Plantații în completarea regenerării naturale și în substituirii în regiunea de dealuri cu pregătirea în vetre sau terase	I II III IV V	1 1 - - -	2 2 1 1 -	- 1 1 1 1	- - - - -	VI-VII

0	1	2	3	4	5	6	7	8
7.	Cvercinee, inclusiv specii de amestec: paltin, frasin, tei, cireș	Plantații în completarea regenerărilor naturale și în refaceri-substituirii, cu pregătirea terenului și a solului în vetre	I	1	3	-	-	VII-VIII
			II	1	3	-	-	
			III	-	3	-	-	
			IV	-	2	1	-	
			V	-	1	1	-	
		Plantații în completarea regenerărilor naturale și în refaceri-substituirii cu pregătirea terenului și a solului în tăblii – cu puișți de talie mijlocie (O.Rusu)	I	-	2	-	-	V-VI
			II	-	2	-	-	
			III	-	1	-	-	
			IV	-	1	-	-	
			V	-	1	-	-	
		Plantații în refaceri substituirii cu pregătirea terenului și a solului în vetre sau terase	I	1	2	-	-	VII-IX
			II	1	3	-	-	
			III	-	3	-	-	
			IV	-	2	1	-	
			V	-	1	1	-	
		Plantații sub masiv în completarea regenerării naturale cu pregătirea terenului și a solului în vetre	I	1	3	-	-	VII-VIII
			II	1	3	-	-	
			III	-	3	-	-	
			IV	-	2	1	-	
			V	-	1	1	-	
		Semănături directe în teren deschis cu pregătirea parțială sau pe toată suprafața solului	I	1	3	-	-	VI-IX
			II	1	4	1	-	
			III	1	3	-	-	
			IV	-	2	-	-	
			V	-	2	-	-	
		Semănături directe sub masiv cu pregătirea parțială a solului	I	1	2	-	-	VI-IX
			II	1	2	-	-	
III	1		2	-	-			
IV	-		2	-	-			
V	-		1	1	-			
Plantații în terenuri goale sau în completarea regenerărilor naturale, în	I	1	3	-	-	VII-X		
	II	1	3	-	-			
	III	1	3	-	-			

		refaceri-substituirii, cu pregătirea terenului și a solului pe toată suprafața	IV	-	2	1	-	
			V	-	2	1	-	
			VI	-	1	1	-	
			I	-	2	-	-	III-IV
			II	-	2	-	-	
			III	-	1	-	-	
			I	1	3	-	-	III-IV
			II	-	2	-	-	
			III	-	1	-	-	
			I	-	3	-	-	V-VI
			II	-	2	-	-	
			III	-	1	-	-	
			I	1	3	-	-	IX-X
			II	-	2	-	-	
			III	-	2	-	-	
			IV	-	2	-	-	
			V	-	2	-	-	
			VI	-	1	-	-	
			VII	-	1	-	-	
			VIII	-	1	-	-	
			I	1	3	-	-	IX-X
			II	-	3	-	-	
			III	-	3	-	-	
			IV	-	3	-	-	
			V	-	2	-	-	
			VI	-	2	-	-	
			VII	-	2	-	-	
			VIII	-	2	-	-	
			I	-	3	-	-	VI-VII
			II	-	3	-	-	
			III	-	2	-	-	
			IV	-	2	-	-	
			V	-	1	-	-	
8.	Salcâm	Plantații în completarea regenerărilor naturale în urma tăierilor în crâng						
9.	Anin și frasin	Plantații în terenuri goale, în refaceri substituirii și cu pregătirea terenului și a solului pe toată suprafața						
10.	Nuc comun	Plantații în completarea regenerărilor naturale, în refaceri substituirii						
		Plantații cu puieți de talie mică sau mare în terenuri pregătite pe toată suprafața: terenuri plane sau cu pante până la 10°						
		Plantații cu puieți de talie mică sau mare pe terenuri cu pante peste 10°						
11.	Nuc negru	Plantații în completarea regenerărilor naturale și în substituirii						

0	1	2	3	4	5	6	7	8
12.	Plopi euramericani	Culturi intensive pentru producerea de lemn predominant gros	I II III IV V	1 - - - -	3 2 2 1 1	- - - - -	- - - - -	V
		Culturi obișnuite	I II III IV	1 - - -	3 2 2 1	- - - -	- - - -	IV-V
13.	Plop alb Salcie	Culturi obișnuite	I II III IV V	1 - - - -	3 2 2 1 1	- - - - -	- - - - -	V
14.	Plopi e.a. și nuc	Plantații în aliniamente	I II III	- - -	3 2 1	- - -	- - -	III-IV
15.	Tăieri în crâng	Crâng normal, după un an de la exploatare (fag, stejari, salcâm, salcie)	I II III IV	- 1 1 -	1 1 - -	- 1 1 1	- 1 1 -	IV
16.	Reșișuri	Regenerări naturale	I II	- -	1 1	1 1	- 1	II-III
17.	Răchitării	Culturi obișnuite	I II	- -	3 2	- -	- -	II

Notă: Numărul lucrărilor de întreținere a culturilor forestiere este orientativ și prevăzut pentru condiții medii. În documentațiile întocmite (Notă de comandă, PE), se va ține seama în egală măsură de criteriile tehnice cât și de cele economice, urmărindu-se asigurarea condițiilor necesare dezvoltării culturii. În cazul stațiilor extreme, în general, durata închiderii stării de masiv se poate prelungi cu 2-5 ani, executându-se și lucrări de întreținere suplimentare corespunzătoare. Pentru terenurile degradate numărul lucrărilor de întreținere a culturilor forestiere și durata închiderii stării de masiv sunt cele prevăzute în Ghidul privind compoziții, scheme și tehnologii de regenerare a pădurilor și de împădurire a terenurilor degradate - partea a 2-a.

*În situația arboretelor de cvercinee cu condiții de regenerare deodată de grele (fructificații cu frecvență foarte scăzută, concurență mare a speciilor arbutive și arborescente nadorite, inierbare puternică), regenerarea sub masiv de face cu pregătirea integrală a terenului și a solului

Anexa nr. 5

CENTRALIZAREA DATELOR CONTROLULUI ANUAL AL REGENERĂRILOR

1. Controlul regenerărilor naturale - etapa I

La nivelul ocolului silvic, centralizatorul se întocmește (conform modelului anexat), pe tratamente și pe natură de tăieri (deschiderea punctelor de regenerare, a ochiurilor, de dezvoltare, de racordare etc.), iar în cadrul acestora, suprafețele se înregistrează pe U.P. și u.a.

În continuare, pentru fiecare u.a. se înregistrează:

-în coloanele 3 - 6, situația regenerărilor în funcție de stadiul tăierilor, respectiv înainte sau după efectuarea ultimei tăieri;

-în coloanele 7 - 9, propuneri de lucrări de ajutorare a regenerării naturale.

Lucrările de ajutorare a regenerării naturale se vor grupa în două categorii: cele necesare instalării semințșului și cele pentru asigurarea dezvoltării normale a semințșurilor naturale.

Pentru verificarea modului în care au fost înscrise datele în centralizator, se va avea în vedere ca la fiecare u.a., suma suprafețelor regenerare înscrise în coloanele 3 și 5 din centralizator să fie egale cu suma coloanelor 2 și 3 din fișa de teren, iar suprafețele neregenerate (suma coloanelor 4 și 6 din centralizator), să fie egale cu coloana 4 din fișa de teren.

La nivelul direcțiilor silvice sau al instituțiilor publice teritoriale aflate în subordinea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, centralizatorul controlului regenerărilor naturale din etapa I va cuprinde numai totalurile pe tratamente și tăieri, de la fiecare ocol silvic. Acest centralizator se analizează, dispunându-se măsurile necesare pentru obținerea regenerărilor naturale (cantitativ și calitativ), la nivelul corespunzător stațiunilor și arboretelor din zonă.

2. Controlul regenerărilor - etapa a II-a (naturale, mixte și artificiale)

Se folosește formularul din modelul anexat, centralizatorul întocmindu-se separat pentru regenerările naturale, pentru cele artificiale și pentru terenurile degradate.

În cazul regenerărilor artificiale se va menționa sursa de finanțare (fonduri proprii, de la buget ș.a.), din care s-au realizat lucrările de instalare a plantațiilor, precum și pentru completările făcute.

Centralizatorul se întocmește pe ani de execuție, iar în cadrul acestora pe U.P. și u.a.

Completarea centralizatorului se face pe baza datelor din fișele de teren, potrivit titlaturii coloanelor, în modul prezentat în continuare.

În coloana 1 se înregistrează anul în care a fost realizată regenerarea respectivă, iar înregistrarea dintr-un anumit an nu se poate modifica, chiar dacă regenerarea a fost calamitată (pierderi totale), dat fiind faptul că o raportare odată ce a fost transmisă nu mai poate fi modificată.

În coloana 4 se înregistrează suprafața ce se înregistrează aici trebuie să fie la fel cu cea înscrisă în coloana 31 din centralizatorul controlului anual precedent.

În coloana 5 se înregistrează suprafața raportată, prin darea de seamă iar în coloana 6 suprafața raportată, motivată prin memoriul ce însoțește controlul anual.

În coloana 7 se înregistrează suma suprafețelor ce se repartizează în funcție de reușită, în coloanele 9, 10 și 15.

În coloana 8 se înregistrează suprafețele care, pe parcursul desfășurării controlului anual, înregistrează reușita sub 20% și vor fi replanificate la realizarea stării de masiv, anul raportării (coloana 1) rămânând însă neschimbat.

În coloana 10 se înregistrează suprafețele însumate cu reușită provizorie iar coloana 12 nu se completează la regenerări naturale;

Pentru suprafețele înregistrate în coloanele 13, 14 se întocmesc documente justificative care se analizează și aprobă potrivit reglementărilor în vigoare iar în coloana 15 se însumează suprafețele cu pierderi totale.

Pentru datele înscrise în coloanele 16-20 se întocmesc documente justificative, conform reglementărilor în vigoare. În coloanele 16-17 înregistrarea suprafețelor se face fracționat: la numărător, suprafața totală care se încadrează la cauza respectivă, determinată la controlul actual, iar la numitor, pierderile totale înregistrate în perioada trecută de la controlul precedent până la cel actual. Diferența dintre cifrele înscrise la numărător și numitor reprezintă pierderile totale mai vechi care nu au fost refăcute.

La pierderile totale se fac următoarele precizări: în coloana 18, pe lângă defrișări și schimbări de folosință, aprobate conform prevederilor legale, se înregistrează și suprafețele cu plantații sau regenerări naturale calamitate, pentru care comisia care a aprobat calamitatea nu recomandă refacerea acestora (plantații executate în terenuri neproductive pentru care nu există soluții corespunzătoare, plantații sub masiv în care au fost sistate tăierile, regenerări pe terenuri transformate ulterior, pe bază de aprobări, în obiective cinegetice etc.). Toate aceste situații se vor detalia în memoriul de prezentare al centralizatorului; în coloana 20, pe lângă regenerările scoase legal din fondul forestier, se vor înregistra și suprafețele care au dispărut în urma unor fenomene naturale (surpări de maluri, prăbușiri de teren etc.). Înscrierea acestor suprafețe se va putea face numai pe baza unor acte de constatare întocmite de specialiști și însușite de conducerea structurii organizatorice.

Coloanele 21-30 conțin datele se referă la lucrările propuse a se executa în regenerările analizate.

La completarea centralizatorului se va urmări respectarea tuturor cheilor de verificare înscrise pe formular.

UNITATEA.....

CENTRALIZATORUL

situației regenerărilor naturale la controlul din etapa I, în anul

Nr. crt.	Felul tăierii TRATAMENT	Suprafața parcursă cu tăieri de regenerare sub adăpost						Lucrări de ajutorarea regenerării naturale propuse		
		TOTAL	Suprafețele în care se continuă executarea tăierilor intermediare		Suprafața în care s-a executat ultima tăiere		Suprafețe pe care s-au realizat regenerări naturale sub masiv	TO TA L	din care:	
			Regenerate	Neregenerate	Regenerate	Neregenerate			Pentru favorizare a instalării semințușurilor	Pentru asigurarea dezvoltării normale a semințușurilor naturale
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Conducătorul unității,

Întocmit,

.....

.....

Data întocmirii

Chei de verificare: col.3 + col.5 = col.2 + col.3 din fișele de teren
col.4 + col.6 = col.4 din fișele de teren.

UNITATEA.....

CENTRALIZATORUL

controlului anual al regenerărilor artificiale
naturale
executat în anul în fond forestier
teren degradat

Sursa de finanțare:
-fonduri producție ;
-de la buget;
-fond ameliorare;
-altele.

- ha -

Anul	U.P.	u.a.	Suprafața existentă la controlul anual precedent	Regenerări noi	Suprafețe găsite în plus	Total suprafață supusă controlului actual (col.4+5+6)= (9+10+15)	A.Regenerări cu reușită definitivă		B. Regenerări cu reușita provizorie				
							Prevederi	Realizat	TOTAL (col.11+12)	Bună	Nesatisfăcătoare (13+14)	din care pe cauze:	
										Pierderi din calamități	Pierderi imputabile		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

TOTAL (col.16+17+18+19+20)	C. Pierderi totale de regenerări din care pe cauze:										Suprafața rămasă în control (col.7-9-18-19-20)					
	Pierderi din calamități	Pierderi imputabile	Schimbări folosințe	Raportări greșite	Ieșiri din fond forestier	Compleatarea pierderilor	Refacerea pierderilor	Revizuire	Mobilizarea solului	Descoperiri		Rețezări/recepări ale puieților	Degajări	Curățiri	Rămirea puieților	Alte lucrări
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

Lucrări propuse

CONDUCĂTORUL UNITĂȚII,

Întocmit,

.....

Data întocmirii

.....

Anexa nr. 6

UNITATEA.....

SE APROBĂ,
Conducătorul unității,

PROCES - VERBAL

privind controlul regenerărilor din anul

Subsemnații, ing., șeful
comisiei de verificare a controlului anual al regenerărilor și ing.
.....
.....membri
ai comisiei, în perioada, am verificat și analizat pe teren și la
birou lucrările ce fac obiectul controlului anual al regenerărilor, constatând
următoarele:.....
.....
.....

Drept pentru care am încheiat prezentul proces-verbal.

Șeful comisiei,

Membrii,

Procesul verbal de verificare pe teren va cuprinde (separat pentru etapa I și separat pentru etapa II) următoarele:

-numărul și mărimea suprafețelor de control delimitate pe teren și procentul acestora raportat la suprafața aflată în regenerare;

-nominalizarea pe U.P. și u.a. a suprafețelor de control verificate pe teren (număr de inventar și suprafață) precum și o scurtă prezentare a constatărilor (procentul de reușită, compoziția de regenerare sau de împădurire realizată față de propuneri, modul de dezvoltare a regenerării, starea fitosanitară etc.);

-concluzii asupra lucrărilor executate (dacă erau necesare din punct de vedere tehnico-economic, dacă s-au respectat normele tehnice în vigoare, dacă lucrările s-au făcut la timp, dacă completările și refacerile din calamități au fost executate, aprecieri cu privire la materialul de împădurire folosit etc.);

-specificarea cauzelor pentru care nu s-a realizat în termen starea de masiv;

-aprecieri asupra pierderilor înregistrate peste limitele admise pentru pierderi tehnologice, cauze, propuneri de recuperare a pagubelor, implicații de ordin economic;

-concluzii și recomandări privind lucrările propuse pentru toamna anului curent și anul viitor, necesitatea acestora, justificarea pierderilor, propuneri de refacere, încadrarea în perioada de realizare a stării de masiv;

-măsurile propuse pentru remedierea defecțiunilor constatate cu ocazia controlului anual.

Anexa nr. 7

CONSTATAREA

realizării stării de masiv

La data constatării realizării stării de masiv, comisiile numite prin ordin pentru verificarea lucrărilor de control anual încheie procesul verbal (model anexat), având în vedere următoarele:

- în coloana 4, se trece fracționat suprafața regenerată mixt: natural/artificial;
- în coloana 6, se trece compoziția de regenerare prevăzută în documentația tehnică;
- în coloana 7, se trece compoziția realizată la data declarării stării de masiv;
- în coloana 12 vitalitatea culturii se va exprima prin: viguroasă, normală, slabă;
- în coloana 14, se însumează toate valorile privind manopera, materiale, utilaje, precum și cheltuielile indirecte, de la instalare până la realizarea stării de masiv.

Comisia va face *obligatoriu* recomandări cu privire la conducerea în continuare a arboretului, precum și cu privire la alte aspecte tehnice inclusiv observațiile și propunerile legate de suprafețele mai mari de 0,25 ha care nu se regenerează.

După aprobarea procesului verbal de către conducerea structurii organizatorice, arboretele respective se înscriu în evidența fondului forestier la categoria „pădure“.

UNITATEA

SE APROBĂ
Conducătorul unității

.....

PROCES - VERBAL

de constatare a realizării stării de masiv,
ziua luna anul

Subsemnații, ing., șeful
comisiei de verificare a controlului anual al regenerărilor și ing.

.....
.....

.....membri
ai comisiei, în perioada, de comun acord am constatat și stabilit
că la controlul din anul, au realizat starea de masiv următoarele
regenerări:.....

.....
.....

Drept pentru care am încheiat prezentul proces-verbal.

Șeful comisiei,

Membrii,

UNITATEA

SE APROBĂ
Conducătorul unității

.....

PROCES - VERBAL

de constatare a suprafețelor care nu au realizat starea de masiv,

ziua luna anul

Subsemnații, ing., șeful
comisiei de verificare a controlului anual al regenerărilor și ing.

.....
.....

.....membri
ai comisiei, în perioada, de comun acord am constatat și stabilit
că la controlul din anul, nu au realizat starea
de masiv la termenul stabilit, următoarele regenerări:

.....
.....
.....

Drept pentru care am încheiat prezentul proces-verbal.

Șeful comisiei,

Membrii,

UNITATEA

CENTRALIZATORUL
situației regenerărilor care nu au realizat starea de masiv la termenul stabilit

Nr. crt.	U.P.	u.a.	Supraf. u.a. -ha-	Supraf. regenerată -ha-	Metoda de regenerare (naturală, plantații, semănături, butășiri)	Compoziția de regenerare		Număr de puieți existenți la ha	Reușita realizată	Cauzele pierderilor	Măsuri propuse pentru realizarea stării de masiv în cel mai scurt timp
						Stabilită	Realizată				
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Conducătorul unității,

Întocmit,

Data întocmirii

**FIȘA DE TEREN – MODEL 1
(PENTRU ETAPA I)**

Data

1.Date generale:

U.P., u.a., partida suprafața ha.
Tratament..... Felul tăierii

2.Caracteristici generale ale semințișului natural utilizabil existent la data controlului:

Perioada instalării Răspândire

Înălțimeacm. Compoziția

3.Compoziția țel

4.Procentul de regenerare naturală prevăzut a se realiza:

5.Înregistrarea semințișului natural utilizabil din suprafețele de control:

Nr. crt.	Suprafețe de control:				Repartizarea puietilor din suprafețele de probă, pe specii					LUCRĂRI PROPUSE	
	Total	Metri pătrați			5	6	7	8	9		Total
		Minim 3	1-2	0							
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
T											
%											
ST ha											

ECHIPA:

.....

.....

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

